

BUTLLETÍ OFICIAL

del

PARLAMENT

de les

ILLES BALEARS

D.L.M.558-1983

Fq.Con.núm. 33/28

2 de febrer del 2001

V legislatura

Núm. 79

SUMARI

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.1. PROJECTES DE LLEI

- A) RGE núm. 180/01, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears. 1852
- B) RGE núm. 285/01, de cessió gratuïta a l'Ajuntament de Palma de la titularitat de res solars situats en el terme municipal de Palma 1868

3.8. INTERPEL·LACIONS

- A) RGE núm. 208/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'administració per a una atenció eficaç als ciutadans.1869
- B) RGE núm. 209/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'accés a la funció pública. 1869

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

- A) RGE núm. 173/01, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de l'Ordenança fiscal núm. 13, reguladora de la taxa de recollida, transport i depuració, abocament de fems o residus sòlids urbans de l'Ajuntament de Ciutadella. 1870
- B) RGE núm. 286/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasca inspectora en relació als pinsos animals. 1870
- C) RGE núm. 287/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la conferència del Sr. Gómez Navarro. 1870

3.11. PREGUNTES AMB SOL-LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT PLE

A) RGE núm. 191/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a carril per a bicicletes a la carretera entre el Port de Maó i el polígon industrial. 1871

B) RGE núm. 504/01, de l'Hble. Sr. Diputat José Mª González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport funcional a una conferència d'un membre d'Euskal Herriarrok. 1871

C) RGE núm. 505/01, de l'Hble. Sr. Diputat José Mª González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de mesures en relació amb una conferència no autoritzada en relació amb una conferència no autoritzada d'un membre d'Euskal Herriarrok. 1871

D) RGE núm. 506/01, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualificació d'"Ardi Beltza" com a revista "ben interessant" per part d'una publicació del Govern. 1871

E) RGE núm. 507/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament del centre de la tercera edat a Lluçmajor. 1871

F) RGE núm. 508/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recomanació del Sr. Borrás a l'Hble. Sr. Conseller de Treball. 1872

G) RGE núm. 509/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fiances dels lloguers de pisos i locals comercials. 1872

H) RGE núm. 510/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a patrocini i publicitat a la revista "Espai GL". 1872

I) RGE núm. 511/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaixells nuclears a la badia de Palma. 1872

J) RGE núm. 512/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió d'investigació d'Ibatur. 1872

K) RGE núm. 513/01, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eficiència pressupostària del programa 423 C. 1872

L) RGE núm. 514/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'ampliació de l'aeroport d'Eivissa. 1872

M) RGE núm. 515/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Joan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a propostes a la Unió Europea per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació amb la PAC. 1873

3.12. PREGUNTES AMB SOL-LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT COMISSIÓ

A) RGE núm. 175/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de l'Institut de Sant Llorenç al municipi de Sant Joan. 1873

B) RGE núm. 176/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a material didàctic per a l'ensenyament de les varietats dialectals. 1873

C) RGE núm. 177/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a casa de pagès ubicada a la necròpolis de Puig des Molins. 1874

D) RGE núm. 178/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de futur respecte del Conservatori d'Eivissa i Formentera. 1874

E) RGE núm. 288/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a grau d'acceptació i participació del sector hotelier en el projecte de creació de l'Institut Balear de Qualitat Turística. 1874

F) RGE núm. 289/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a partides pressupostàries i import que destinarà la Conselleria de Turisme a la política de "marques". 1874

G) RGE núm. 290/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats concrets de la política de "marques" de la Conselleria de Turisme. 1874

H) RGE núm. 291/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius de la política de "marques" anunciada per la Conselleria de Turisme. 1874

3.13. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT PLE

A) RGE núm. 229/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre associat de la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED). 1875

3.15. RESPOSTES DEL GOVERN A PREGUNTES

A) A la Pregunta RGE núm. 4905/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a estadística d'incendis forestals a Menorca. 1876

B) A la Pregunta RGE núm. 4906/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a cost de l'helicòpter contractat a Menorca. 1876

C) A la Pregunta RGE núm. 4907/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a informe tècnic que avaluï la contractació d'un helicòpter. 1876

D) A la Pregunta RGE núm. 4908/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a projectes de prevenció d'incendis forestals. 1877

E) A la Pregunta RGE núm. 4910/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a persones contractades amb càrrec als projectes d'inversió immaterial de la Conselleria de Medi Ambient. 1877

F) A la Pregunta RGE núm. 4912/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a persones contractades amb càrrec als projectes d'inversió immaterial de la Conselleria de Medi Ambient. 1878

3.16. SOL-LICITUDS DE COMPAREIXENÇA

A) RGE núm. 174/01, de quatre diputats membres de la Comissió de Turisme, adscrits al Grup Parlamentari Popular, relatiu a sol·licitud de compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Turisme. 1878

B) RGE núm. 193/01, del Govern de les Illes Balears, relatiu a sol·licitud de compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca. 1878

4. INFORMACIONS

A) Relativa a resolució d'adjudicació de la plaça de tècnic de sistemes i de la plaça d'administrador de l'entorn ofimàtic del Servei d'Informàtica del Parlament de les Illes Balears. 1878

B) Relativa a organigrama funcional del Parlament de les Illes Balears. 1879

5. CORRECCIÓ ERRATES

A) Correcció errates BOPIB núm. 75 1882

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.1. PROJECTES DE LLEI

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en reunió de dia 31 de gener del 2001, d'acord amb el que disposa l'article 112 del Reglament del Parlament, admeté a tràmit el Projecte de Llei RGE núm. 180/01, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears.

Els Hbles. Srs. Diputats i els grups parlamentaris disposen d'un termini de quinze dies, que comptarà des del dia següent al de la seva publicació, per presentar davant la Mesa de la Comissió d'Economia, esmenes al projecte esmentat, el text del qual s'insereix a continuació. Aquest termini finalitzarà dia 20 de febrer del 2001, a les 14 hores.

Palma, a 31 de gener del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

Antoni Garcías i Coll, secretari del Consell de Govern de les Illes Balears

CERTIFICA que el Consell de Govern de les Illes Balears, en sessió de dia 12 de gener del 2001, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

27.- Aprovació del Projecte de llei d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears.

El Consell de Govern, a proposta del conseller d'Economia, Comerç i Indústria, adopta l'acord següent:

"Primer.- Aprovar el Projecte de llei d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears.

Segon.- Trametre al Parlament de les Illes Balears, d'acord amb l'article 112 del Reglament de la Cambra, el Projecte de llei d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears."

I perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat amb el vistiplau del Molt Hble. Sr. President, que firm i segell a Palma, a dia 12 de gener del 2001.

El secretari del Consell de Govern.

Vistiplau, el president.

A)

Projecte de llei d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears

Exposició de motius

I

El comerç ha estat una activitat molt important al llarg de la història de les Illes Balears, i no solament ha tingut una clara influència en l'economia, sinó també en la societat, la política i

la cultura. La situació geoestratègica de les Illes en la Mediterrània occidental propicià que jugassin un paper rellevant en el comerç exterior ja des de la prehistòria. D'una banda, hi ha hagut una intensa activitat comercial exterior, que ha tingut moments de gran dinamisme i altres de forta regressió segons les conjuntures històriques, amb una clara dependència, especialment, del context econòmic, polític i social de la Mediterrània. De l'altra, també s'ha desenvolupat un comerç important entre les diferents Illes i uns intercanvis en l'àmbit local mitjançant els quals es comercialitzaven determinats productes al detall en els mercats i llocs de venda dels pobles. El comerç també ha reflectit, en el decurs de la història, l'evolució de l'activitat econòmica de les Illes Balears.

En el primer mil·lenni abans de Crist ja es constata una intensa activitat comercial dels pobladors de les Illes. A les Pitiüses les primeres activitats comercials es daten durant l'època fenícia. Aleshores, la sal, la producció de ceràmiques, les conserves d'aliments i una joieria rudimentària eren els principals productes d'intercanvi. A Mallorca i a Menorca es produí una colonització púnica ebusitana, incentivada per l'explotació de la sal del sud de Mallorca i pel control dels excedents agrícoles. Cap al final del segle V abans de Crist sorgeixen a Mallorca les primeres factories costaneres púniques.

Durant la dominació romana, la pacificació i la unificació de la Mediterrània es traduí en un impuls dels intercanvis comercials, no solament de productes manufacturats i sumptuaris, sinó també d'articles de gran consum i de primera necessitat. Llavors les costes de les Illes Balears es beneficiaren de les rutes comercials entre Hispània i Roma i entre la Gàl·lia i el nord d'Àfrica. S'exportava sal, productes agraris i ramaders. Les activitats extractives es concentraven en les salines de les Pitiüses i del sud de Mallorca. Al final del segle II, però, es trencà la prosperitat i la pau del món romà, i la recessió econòmica que es patí provocà una gran decadència del comerç mediterrani, que s'agreujà amb la reaparició de la pirateria. Així i tot, al llarg del segle IV l'economia es reactivà, i el comerç exterior es tornà a incrementar fins a arribar a una activitat comercial considerable durant el primer quart del segle V. Aleshores, les Illes Balears constituïen un punt d'escala de mercaderies, i s'exportaven alguns excedents, com la porpra. Les relacions comercials amb el nord d'Àfrica eren molt intenses.

Durant el domini vàndal continuaren les relacions comercials i els intercanvis amb el nord d'Àfrica, que fins i tot s'incrementaren respecte de l'època anterior. La dominació bizantina suposà la conservació de l'espai econòmic mediterrani, i les Illes Balears continuaren com a cruïlla de la navegació de la Mediterrània occidental. A l'època islàmica, a més dels intercanvis interiors, s'exportaven els excedents agraris, ramaders i artesanals. Eivissa continuà essent un enclavament important per a la producció de sal, llana i llenya, matèries destinades bàsicament a la comercialització. En aquest període, les Illes Balears varen tenir unes relacions excel·lents amb les principals ciutats del nord d'Àfrica.

La conquesta catalana de Mallorca (1229), d'Eivissa (1235) i de Menorca (1287) va permetre mantenir, fins a mitjan segle XIV, un tràfic comercial intens amb Catalunya, Gènova i Venècia. En aquest període, destacà el regnat del rei Sanç de Mallorca, que dedicà molta atenció al comerç exterior. El tràfic de vaixells i de mercaderies era molt rellevant, i s'exportaven oli, vi, llegums, fruits secs i draps de Mallorca; sal d'Eivissa, i productes ramaders de Menorca. En canvi, s'importaven blat del nord d'Àfrica, de Sardenya i, sobretot, de Sicília; draps i teles luxoses de França, Flandes, Anglaterra i Itàlia; vi de Calàbria i Grècia; formatges de Sicília, i llana de Barbaria. També assolí gran rellevància la reexportació d'aquests productes, i els mercaders de les Illes Balears tengueren contactes amb la totalitat de la conca occidental de la Mediterrània. Els fluxos comercials s'estenien cap a la Mediterrània oriental, cap a les rutes atlàntiques de la Mar del Nord i cap a les illes Canàries. Però, els mercaders illencs havien de fer front a la competència de les societats mercantils foranes, moltes de les quals tenien sucursals a Palma. La Llonja era la seu del Col·legi de la Mercaderia i, el 1326, es creà el Consolat de Mar, que actuà de tribunal en els plets derivats del comerç marítim a Mallorca i de les relacions marítimes. A la segona meitat del segle XIV, aquesta institució féu una recopilació del dret mercantil mediterrani en el *Llibre del Consolat de Mar*.

La crisi del segle XIV que afectà la Corona d'Aragó i el canvi dels principals eixos comercials cap a la mar Bàltica convertiren les Illes Balears en territori fronterer entre el cristianisme i l'islamisme. La Mediterrània occidental es transformà en una zona marginal, fet que s'agreujà amb l'activitat corsària -que representava una gran dificultat per al comerç- i amb la conflictivitat bèl·lica de la Corona. Tot i que la crisi fou bàsicament demogràfica i agrària, arrossegà també els altres sectors productius. Aleshores, en una economia caracteritzada per l'autosubsistència, el comerç es va reduir als productes més necessaris, com el blat. Durant part de la Baixa Edat Mitjana i de l'època Moderna es va patir un dèficit crònic de cereals i, en períodes d'escassetat, s'hagué de recórrer a les importacions de cereals de tot l'arc mediterrani, especialment de Sicília.

Al llarg del segle XVI el comerç exterior disminuí, tot i que continuà l'exportació d'oli i de tèxtils de Mallorca, de productes ramaders de Menorca i de sal d'Eivissa. Aquests productes continuaren essent un nexa de les Illes Balears amb el comerç internacional.

També s'han de tenir en compte els intercanvis interiors que es produïen a cada illa. Així, els menestrals venien al públic els articles que feien i, a més, hi havia botigues de venda a la menuda, en les quals es podien adquirir diferents productes. Els pobles tenien indrets determinats per a la comercialització de la producció, com les places públiques, on es posaven a la venda aliments, i la quartera, on es venia blat. La comercialització de verdures, peix o carn també es feia a determinats indrets de la vila o de la ciutat. Els mercats i les fires -llocs on els pagesos i els menestrals portaven els seus productes- també tenien gran importància en l'intercanvi comercial.

A les acaballes del segle XVI, Mallorca importava llana, cuirs, lli i cera de Barbaria; blat i sucre de Sicília; ferro, mel, sardines i ceràmiques de Catalunya; gerres, arròs, vi, domassos i seda de València; teles fines de Marsella; formatge, fideus i blat de Sardenya. En canvi, les exportacions mallorquines eren oli, sabó, teixits, ceràmica, formatge i anyins. Menorca exportava bestiar en viu, carn salada, embotits, teixits, tàperes, mel i, fonamentalment, llana i formatge. Aleshores funcionava un mercat interinsular ben estructurat, i els mallorquins i menorquins compraven sal i fusta a Eivissa, els menorquins i eivissencs adquirien oli mallorquí, i els mallorquins compraven carn i bestiar viu a Menorca.

El segle XVII va ser un centenni de crisi, però hi continuà havent intercanvis comercials i destacà, especialment, l'exportació de productes ramaders de Menorca. Durant el segle XVIII, Mallorca exportava bàsicament oli i importava sobretot cereals i, en aquest moment, es desenvolupà una intensa activitat contrabandista entre Mallorca i Menorca. Els menorquins i els pitiusos aconseguiren fer del cors una de les activitats més rendibles. Al llarg del segle XVIII, el comerç mallorquí tingué, entre el 1704 i el 1750, una primera fase de preponderància de l'espai mediterrani, especialment Gènova i Marsella; una segona, entre el 1750 i el 1780, d'intercanvis orientats cap a les ciutats de l'Atlàntic nord, i una tercera, entre el 1780 i el 1800, d'enfortiment de la demanda peninsular i interinsular i amb l'obertura del port de Palma al tràfic legal amb les colònies americanes.

En el segle XIX, foren rellevants les exportacions del sector alimentari, principalment la producció de farina, oli i aiguardent. A Mallorca també assolí importància l'elaboració de sabó, i a Menorca s'expandí la fabricació de sabates que s'exportaven sobretot a Cuba. Al mateix temps, s'establiren línies marítimes regulars, tant interinsulars com entre les Illes Balears i la Península. També es crearen moltes societats mercantils i, des de 1875, la xarxa ferroviària afavorí els intercanvis entre la ciutat i la resta de l'illa i va permetre el desenvolupament econòmic de la part forana, ja que aproximà els productes agrícoles a Palma, que era el principal centre consumidor i port exportador. Fins al 1891 també tingué importància l'exportació de vi i d'aiguardent cap a França, però l'arribada de la fil·loxera acabà amb les vinyes mallorquines.

El primer terç del segle XX suposà el final d'una expansió econòmica tradicional i el declivi del comerç internacional. Fou una etapa caracteritzada per la pèrdua de les colònies espanyoles d'ultramar i per la conjuntura provocada per la Primera Guerra Mundial, uns anys que estimularen la demanda exterior i una certa eufòria econòmica que acabà, però, en finalitzar la guerra. Després de la Guerra Civil, el comerç es va veure afectat per l'aïllament i la política autàrquica, que solament possibilità l'exportació de certes manufactures, com el tèxtil i el calçat. Però, des del decenni de 1950 hi hagué un esforç per sortir de l'autarquia i iniciar una obertura econòmica, que acabà consolidant el comerç peninsular.

A la segona meitat del segle XX, el comerç minorista i majorista -amb gran diversificació- ha tingut un creixement molt important arran de les necessitats del turisme, de l'augment de la població i dels canvis d'hàbits de consum dels ciutadans de les Illes Balears. A més dels establiments comercials estàtics, hi

ha un comerç itinerant i intermitent, que fa mercats i fires als diferents municipis de les Illes Balears.

II

A les darreres dècades, les transformacions en la realitat econòmica, territorial i social de les Illes Balears han estat especialment intenses. La base econòmica ha canviat radicalment i ha quedat constituïda principalment pel sector turístic. La població resident ha experimentat un creixement incessant i ha arribat quasi a duplicar-se en els darrers trenta-cinc anys. Per la seva banda, el territori, tot i que es tracta d'un recurs limitat, ha sofert grans canvis i convulsions, fruit de l'ocupació de la costa per nombrosos nuclis turístics i, en general, per un desenvolupament urbanístic desmesurat.

Tot això ha tengut una incidència directa en el sector comercial, que ha crescut en major proporció que altres, i ha augmentat d'aquesta forma la seva importància relativa en el producte interior brut de les Illes Balears. Així, el comerç ha passat de suposar un 9% del producte interior brut en els anys vuitanta, a generar-ne un 15% a principis dels noranta. En l'actualitat, aglutina el 2,7% de la població activa, la qual cosa suposa, aproximadament, 45.000 llocs de feina.

Les transformacions ressenyades han desembocat paral·lelament en la conformació d'un espai econòmic més homogeni i reduït. Cada una de les Illes principals s'ha convertit, a aquests efectes, en un únic sistema urbà, de manera que el mercat potencial de gran part de les empreses d'aquest sector s'estén més enllà del barri o de la ciutat per arribar pràcticament a la totalitat de l'àmbit insular respectiu.

L'evolució ha estat especialment significativa en relació amb una bona part del comerç al detall, i ha estat influïda notablement per la incidència dels processos de concentració del comerç d'alimentació, l'aparició de les cadenes i agrupacions comercials, la consolidació dels hipermercats i la instal·lació de grans superfícies de venda. Si a això s'afegeix la introducció de nous sistemes de venda telemàtica o a domicili, que eludeixen els costos d'establiment del comerç tradicional, es pot concloure que la supervivència del petit comerç, seriosament amenaçada, passa segurament per una bona adaptació a l'entorn immediat i un alt grau d'especialització.

III

L'ordenament jurídic no ha considerat històricament aquest sector econòmic d'una manera completa i general a causa, sens dubte, de la complexitat i la diversitat, tant dels objectes de regulació com dels interessos en presència. La Llei estatal 7/1996, de 15 de gener, *de ordenació del comerç minorista*, va establir per primera vegada les línies mestres que ordenen, amb caràcter general, l'acció dels poders públics en relació amb la matèria, tot delimitant, juntament amb altres disposicions, el camp d'intervenció normativa que poden ocupar les comunitats autònomes. En el marc de la llibertat d'empresa, la regulació estatal en matèria de comerç interior es fonamenta, principalment, en la competència sobre la legislació civil i mercantil, recollida als apartats 6 i 8 de l'article 149.1 de la Constitució, com també en la competència per fixar les bases i

la coordinació de la planificació general de l'economia, que recull el número 13 del mateix article.

L'atribució a les Illes Balears de la competència en matèria de comerç interior té el seu origen en l'article 1 de la Llei orgànica 2/1996, de 15 de gener, *complementària de la ordenació del comerç minorista*. Posteriorment, la Llei orgànica 3/1999, de 8 de gener, de reforma de l'Estatut, materialitzà, entre les competències exclusives de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en el seu article 10.38, la de "comerç interior, sense perjudici de la política general de preus, la lliure circulació de béns en el territori de l'Estat i la legislació sobre defensa de la competència". Aquesta habilitació estatutària, juntament amb les referides a l'ordenació i planificació de l'activitat econòmica de les Illes Balears (article 11.8) i a la defensa dels consumidors i usuaris (article 11.9), permet a les nostres institucions dissenyar en bona mesura una política pròpia d'ordenació del comerç i, en conseqüència, establir una regulació substantiva adaptada a les característiques peculiars de l'estructura econòmica, social i territorial de les Illes Balears.

IV

L'exercici de les competències autonòmiques en matèries de rellevància econòmica es veu afectat, sens dubte, per les circumstàncies del fet insular, les quals tenen una consideració expressa a l'article 138 de la Constitució. El fet diferencial que suposa la configuració geogràfica de la nostra comunitat autònoma no pot ser ignorat, per tant, pels legisladors estatal i autonòmic a l'hora de conformar normativament el comerç interior com a àmbit determinat de l'acció pública.

Per aquesta raó, la llei present fonamenta el seu contingut en la necessitat de donar respostes adequades a les exigències de la realitat que pretén ordenar. Atenent el parer majoritari dels representants d'aquest sector, la Llei aprofita al màxim l'àmbit d'actuació que li confereix la norma estatutària per establir determinades prescripcions i limitacions que es justifiquen per les particularitats de la realitat balear, entre les quals ocupen un lloc destacat l'homogeneïtat de l'espai econòmic de cada illa, la preponderància creixent de les grans empreses comercials que fa perillar la competència, la singularitat dels comerços de zones turístiques o la necessitat de preservar els valors inherents a l'existència d'un petit comerç que aconsegueix, entre altres funcions, la de mantenir els hàbits tradicionals de consum i la d'assegurar la vitalitat dels nuclis urbans.

La transcendència del fet insular ha començat a ser valorada, afortunadament, per les Corts Generals. Un exemple a destacar el constitueix la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions, la qual considera el factor de la insularitat en relació amb la legislació urbanística i permet l'establiment de criteris complementaris per a la classificació del sòl en atenció a la singularitat dels territoris insulars. En aquesta mateixa línia, la Llei estatal 30/1998, del règim especial de les Illes Balears, tracta de pal·liar, corregir i compensar el conjunt de desavantatges que genera el fet insular, particularment important en nombrosos àmbits com el transport, les

comunicacions i les condicions de proveïment de matèries primeres.

V

L'ordenació dels horaris comercials es, en principi, un tema pacífic des del prisma competencial, ja que resulta clarament emmarcable en el camp del comerç interior. És, per tant, una competència de les comunitats autònomes (SSTC 225/1993, de 8 de juliol, FJ 2, i 228/1993, de 9 de juliol, FJ 2).

L'única qüestió polèmica que es planteja al respecte es determinar si l'Estat, emparant-se en la seva competència sobre la direcció i ordenació general de l'economia recollida a l'article 149.1.13 de la Constitució, pot penetrar en la fixació dels dies i hores hàbils per a l'exercici del comerç.

Per totes, la STC 228/1993, de 9 de juliol, FJ 2, ho ha explicat amb tot detall quan analitza l'article 5 del Reial Decret-Llei 2/1985, sobre *medidas de política económica*, que establia un règim de llibertat d'horaris per als locals comercials: *"Las medidas contenidas en el Real Decreto-Ley 2/1985, persiguen, en su conjunto, un objetivo de política económica que inspira también, específicamente, la concreta medida sobre la libertad de horarios comerciales del artículo 5.1, el cual tiene, sin duda, un carácter básico y alcanza, por lo mismo, aplicabilidad en todo el territorio del Estado, aunque ello implique la consiguiente reducción de las competencias normativas asumidas por las Comunidades Autónomas en materia de comercio interior"*.

La competència autonòmica sobre horaris comercials està subjecta, per tant, a possibles desplaçaments, que no invasions que la deixin sense contingut, procedents de l'Estat.

El Consell Consultiu de les Illes Balears, al dictamen 63/00, de dia 8 d'agost del 2000, proclama que en la mesura en què la Llei 2/1996, de 15 de gener, s'ha incorporat al bloc de la constitucionalitat, l'article 43 del Reial Decret 6/2000, de 23 de juny, el podria vulnerar i, en conseqüència, ser recurrible davant el Tribunal Constitucional. Ha estat en aquesta línia que el Consell de Govern de les Illes Balears ha interposat el recurs d'inconstitucionalitat corresponent contra el precepte esmentat, per la qual cosa ens trobam al dia d'avui pendents de la resolució de l'Intèrpret Suprem de la Constitució.

Llevat dels supòsits exclosos de l'horari general, els diumenges i festius no seran hàbils per a l'exercici de l'activitat comercial, excepte els autoritzats expressament pel Govern de les Illes Balears. El conseller titular de la matèria de comerç és l'òrgan competent per autoritzar anualment l'activitat comercial en diumenges i festius, prèvia audiència de les associacions de comerciants, de consumidors i usuaris i sindicals reconegudes legalment.

VI

La llei present té per objecte la regulació administrativa de l'activitat comercial, així com l'ordenació i la millora de les estructures comercials a les Illes Balears, i ha estat redactada després d'un ampli debat amb tots els agents socials que intervenen en l'activitat comercial, per la qual cosa s'ha de

destacar, com un dels elements legitimadors, el gran consens social aconseguit en la seva conformació.

Aquesta llei no incideix en les condicions essencials de l'exercici de la llibertat d'empresa, per la qual cosa l'article 149.1.1a de la Constitució no suposa, en aquest cas, un límit competencial de l'abast legislatiu de les Illes Balears. Existeix una doctrina consolidada del Tribunal Constitucional sobre el contingut de la llibertat d'empresa i la possibilitat de la seva incidència pel legislador, al respecte és significativa la sentència 227/93, en el fonament jurídic quart de la qual es proclama: *"... la libertad de empresa, junto a su dimensión subjetiva, tiene otra objetiva e institucional, en cuanto elemento de un determinado sistema económico, y se ejerce dentro de un marco general configurado por las reglas, tanto estatales como autonómicas, que ordenan la economía de mercado... La libertad de empresa, en definitiva, no ampara entre sus contenidos -ni en nuestro ordenamiento ni en otros semejantes- un derecho incondicionado a la libre instalación de cualquiera establecimientos comerciales en cualquier espacio y sin sometimiento alguno al cumplimiento de requisitos y condiciones, haciendo caso omiso de las distintas normativas -estatales y autonómicas, locales- que disciplinan múltiples aspectos de relevancia económica como, entre otros, el comercio interior y la ordenación del territorio."*

Es destaca, doncs, la dimensió institucional de la llibertat d'empresa, com a element d'un sistema econòmic determinat, el que significa que aquesta llibertat ha de servir al funcionament d'aquest sistema, integrant-se harmònicament en la configuració general del sistema.

Aquesta dimensió institucional de la llibertat d'empresa influeix en la determinació de l'abast de la seva dimensió com a dret subjectiu, en el sentit que aquest s'ha de modular en la mesura necessària per garantir-la; modulació aquesta que opera tant en la determinació del contingut essencial d'aquest dret com en la regulació del seu exercici, el qual s'ha d'incloure en el marc de la configuració normativa del sistema econòmic de les Illes Balears.

En conseqüència, el legislador de les Illes Balears, respectant el contingut essencial de la llibertat d'empresa, té un important marge d'acció per modular l'exercici d'aquesta llibertat quan regula els diversos aspectes del sistema econòmic, entre els quals es troba el comerç.

VII

El contingut i l'estructura de la Llei d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears responen al plantejament exposat. El títol I, dedicat a les disposicions d'abast general, delimita amb claredat quins tipus d'activitat comercial queden sotmesos a la Llei. A més, s'hi estableixen determinades prohibicions i restriccions al comerç, que es justifiquen per raons de defensa de la competència en l'àmbit econòmic balear. També s'inclouen regles destinades a protegir els drets lingüístics dels consumidors en el sector del comerç.

En el títol II s'exposen les directrius que han de presidir l'activitat administrativa de foment de l'activitat comercial de les empreses, i s'hi fa una referència especial al principi de

participació. En el títol III es crea el Consell Assessor del Comerç de les Illes Balears com a òrgan consultiu del Govern en aquesta matèria.

La definició dels conceptes d'establiment comercial i de gran establiment comercial constitueixen l'objecte del títol IV, juntament amb el règim d'autorització que la mateixa llei estableix. La intervenció autonòmica mitjançant una llicència comercial específica, l'atorgament de la qual va lligat a l'establiment d'una taxa, queda limitada a les grans empreses comercials i té el fonament principal en la necessitat de salvaguardar l'equilibri desitjable en la competència i la protecció dels interessos generals de caràcter supramunicipal.

En el títol V es regula el règim dels horaris dels establiments comercials, i se'n determinen el nombre màxim d'hores setmanals d'obertura, l'horari diari i la seva publicitat, com també l'activitat en diumenges i festius. En el desenvolupament i la modulació del règim establert per la normativa estatal, el legislador ha volgut tenir en compte les característiques especials que presenta el comerç interior a les Illes Balears, les quals no poden desvincular-se del fet insular i de les aspiracions legítimes de preservació del comerç tradicional fora de les zones turístiques.

L'evolució i el dinamisme de les diverses modalitats de venda fan necessari abordar-ne la regulació per tal d'evitar perjudicis als consumidors. En aquest aspecte, el text de la llei intenta desplegar i completar la legislació estatal vigent, alhora que inclou, en els seus títols VI i VII, determinades particularitats en relació amb les activitats de vendes en promoció i vendes especials.

Al títol VIII es crea i regula, en els seus aspectes bàsics, el Registre general de comerç de la comunitat autònoma de les Illes Balears. En el títol IX de la llei es regulen separadament la funció inspectora i el règim sancionador. En aquest, a més de tenir-se presents les infraccions que recull la normativa estatal, s'afegeixin aquelles altres que vénen exigides per l'establiment dels deures que imposa la nova regulació.

Finalment, la llei, en el títol X, s'ocupa dels equipaments comercials, tot establint prescripcions relatives tant als instruments d'ordenació del territori com als plans urbanístics, amb l'objecte de facilitar la planificació i l'ordenació de les estructures comercials i de donar una major coherència a les polítiques de les administracions públiques competents.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

Aquesta llei té per objecte l'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears, i l'ordenació i la millora de les seves estructures comercials.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei és aplicable a les activitats comercials realitzades a les Illes Balears.

2. També és aplicable, amb caràcter supletori, a les activitats comercials que estiguin regides per la seva normativa específica.

3. Són excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei les activitats següents:

a) La venda realitzada per fabricants, dins del seu propi recinte industrial, dels residus i subproductes obtinguts en el procés de producció, llevat que aquests s'adrecin a consumidors finals.

b) La venda directa per agricultors i ramaders de productes agropecuaris en estat natural i en el seu lloc de producció, o en els centres cooperatius de recollida de producció, així com la d'arbres, flors i plantes produïdes a vivers, planters o hivernacles.

c) La venda realitzada per artesans dels seus productes als seus tallers de producció.

Article 3. Activitat comercial

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per activitat comercial la consistent a situar o oferir en el mercat productes naturals o elaborats, per compte propi o aliè, mitjançant persones físiques o jurídiques, així com els serveis que se'n derivin, independentment de la modalitat o del suport emprat per a la seva realització, tant si es du a terme en règim de comerç a l'engròs o al detall.

2. L'activitat comercial s'exercirà sota els principis de llibertat d'empresa, de defensa dels consumidors i usuaris, dels drets dels treballadors, de la lliure competència i, en el marc de l'economia de mercat, d'acord amb el que disposen l'article 38 de la Constitució i les lleis.

Article 4. Activitat comercial al detall

1. S'entén per activitat comercial al detall, als efectes d'aquesta llei, l'adquisició de mercaderies i la seva venda al consumidor final, així com també la prestació al públic de determinats serveis que constitueixin un acte de comerç.

2. També s'entén per activitat comercial al detall l'oferta als usuaris de serveis financers, d'obsequis o de regals com a pagament d'interessos, i de finançament per a l'adquisició d'un bé o d'un producte concret posat a disposició del consumidor per la mateixa entitat financera.

Article 5. Activitat comercial a l'engròs

S'entén per activitat comercial a l'engròs, als efectes d'aquesta llei, la que té com a destinatari d'altres comerciants, industrials, empreses, entitats i institucions que no siguin consumidors finals.

Article 6. Qualificació de l'activitat comercial

1. No es modificaran les qualificacions d'activitat comercial a l'engròs o al detall assenyalades als articles anteriors, en aquells supòsits en què les mercaderies siguin sotmeses a

processos d'elaboració, manipulació, transformació, congelació i descongelació, tractament o condicionament que siguin usuals en el comerç.

2. Tenen caràcter d'activitat a l'engròs o al detall, segons el cas, les transaccions de productes propis de les activitats extractives, agropecuàries, fabrils o artesanals.

Article 7. Prohibicions i restriccions al comerç

1. No podran exercir el comerç, a més de les persones físiques i jurídiques a qui els sigui específicament prohibit per la normativa vigent, els empresaris individuals o socials, als quals la normativa especial de l'activitat que desenvolupen els exigeixi dedicar-s'hi exclusivament.

2. Es prohibeix expressament l'exposició i venda de mercaderies al comprador, així com la tramesa o lliurament de catàlegs, fullets o publicitat d'aquestes, quan provinguin de persones l'activitat de les quals sigui distinta a la comercial i, com a conseqüència de l'activitat que els és pròpia, tinguin com a finalitat principal la realització de préstecs, dipòsits o operacions d'anàloga naturalesa, adherides a l'oferta comercial de la mercaderia, de tal manera que una no es pogués fer efectiva sense l'altra.

En tot cas, es presumirà l'existència d'aquestes actuacions en el supòsit que el comprador pogués realitzar comandes o adquirir mercaderies en els establiments d'aquelles.

3. Es prohibeix la venda ambulat o no sedentària en establiments turístics. Reglamentàriament es determinaran els supòsits especials i, de manera excepcional, es podran realitzar actes o exhibicions comercials en què hi pugui haver transaccions directes de béns o productes autòctons de les Illes Balears, per als quals s'haurà de disposar de l'autorització de la conselleria competent en matèria de comerç.

4. A les Illes Balears no es poden vendre begudes alcohòliques de més de 18 graus centesimal en establiments comercials, incloses les botigues de conveniència, ni en les botigues annexes a les benzineres, a partir de les 22.00 hores i fins a les 08.00 hores de l'endemà.

Article 8. Drets lingüístics dels consumidors

1. En els establiments regulats en aquesta llei, els consumidors tenen dret a ser atesos en alguna de les llengües oficials de les Illes Balears, i no podran ser discriminats o atesos incorrectament per raó de la llengua oficial que emprin.

2. En els establiments al detall explotats per empreses que disposen d'una plantilla laboral de més de cinc treballadors, els consumidors tenen, a més, el dret de ser atesos en la llengua oficial de les Illes Balears que escullin.

3. La senyalització i els cartells d'informació general de caràcter fix i els documents d'oferta de serveis per als consumidors dels establiments oberts al públic han de ser redactats, almenys, en català. Aquesta norma no s'aplica a les marques, als noms comercials i als rètols emparats per la legislació de la propietat industrial.

4. Les administracions competents promouran l'ús progressiu de la llengua catalana en les activitats comercials, com també en els rètols, símbols i distintius dels establiments comercials de les Illes Balears.

Títol II. Del foment de l'activitat comercial

Article 9. Principis d'actuació dels poders públics

1. L'Administració de la comunitat autònoma ha de promoure el desenvolupament harmònic i la modernització de l'activitat comercial amb l'objectiu final d'incrementar la capacitat de competència de les empreses i de garantir una ocupació laboral estable en aquest sector.

2. Als efectes del que preveu el punt anterior, els òrgans competents establiran periòdicament programes d'incentius i ajudes, adreçats prioritàriament a:

a) La modernització de les tècniques i dels mitjans de comercialització.

b) La racionalització i la reducció dels costos del procés de distribució.

c) La formació d'agrupacions o d'unitats integrades entre empreses de comerç.

d) L'organització d'ensenyaments professionals als que es dediquen o s'hagin de dedicar a l'activitat comercial, en coordinació amb les conselleries competents en matèria d'educació i formació.

e) La realització d'estudis i d'investigacions tendents a un millor coneixement de les estructures i dels processos de comercialització.

f) La rectificació de les deficiències d'infraestructura comercial.

g) L'assistència tècnica per a l'empresa comercial.

h) La promoció d'un comerç just amb els països pobres, coadjuvant a l'equilibri nord-sud.

i) La creació, conjuntament amb les entitats locals i els consells insulars, de polígons de serveis per tal de facilitar al mercat el sòl apte per a magatzems i centres de distribució comercial.

3. El Govern de les Illes Balears promourà la igualtat d'oportunitats i afavorirà la formació tècnica i professional dels comerciants i dels treballadors d'aquest sector, i podrà establir, mitjançant disposicions normatives, els requisits d'homologació i de qualificació tècnica o d'experiència necessaris per a l'exercici d'una determinada activitat comercial o de serveis.

Article 10. Altres accions de foment

1. Els poders públics de les Illes Balears, en l'àmbit respectiu de competències, impulsaran l'associacionisme dels comerciants i l'adequada participació d'aquests davant les administracions públiques.

2. Sense perjudici d'allò que disposa la legislació de defensa dels consumidors i usuaris, les administracions competents fomentaran l'arbitratge com a instrument de solució dels conflictes derivats de l'activitat comercial.

Títol III. Del Consell Assessor de Comerç de les Illes Balears**Article 11. Consell Assessor de Comerç de les Illes Balears**

1. Es crea el Consell Assessor de Comerç de les Illes Balears com a òrgan consultiu del Govern en les matèries regulades en aquesta llei.

2. Són funcions d'aquest òrgan:

a) Emetre informe, a sol·licitud del Govern, en els procediments d'elaboració de projectes de llei i de disposicions reglamentàries que afectin substancialment el règim de l'activitat comercial.

b) Emetre el seu parer, a sol·licitud de les administracions territorials competents, en relació amb els instruments de planificació sectorial o d'ordenació territorial i urbanística, que afectin l'ordenació del comerç o les estructures comercials.

c) Emetre informe preceptiu en el procediment de concessió de llicència de gran establiment comercial.

d) Proposar, estudiar i avaluar les mesures de foment de l'activitat comercial que hagin de ser aprovades per l'Administració de la comunitat autònoma.

e) Qualsevol altra que li atribueixin les normes de rang legal o reglamentari.

3. L'adscripció orgànica, la composició i el règim de funcionament del Consell Assessor de Comerç seran determinats reglamentàriament, si bé es tindrà en compte que el nombre màxim de membres no ha de ser superior a quinze i que hi haurà representació dels agents econòmics i socials, així com de les administracions territorials de les Illes Balears.

Títol IV. Règim administratiu dels establiments comercials**Capítol I. Concepte i categories****Article 12. Concepte d'establiment comercial**

1. Tenen la consideració d'establiments comercials, en el marc del que disposa l'article 334 del Codi Civil, els locals i les construccions o instal·lacions ubicats a terra de manera fixa i permanent, coberts o sense cobrir, exempts o no, exteriors o interiors d'una edificació, amb mostradors o sense, on s'exerceixen regularment activitats comercials de venda de

productes a l'engròs o al detall, o de prestació de serveis d'aquesta naturalesa al públic, com també qualssevol altres recintes acotats que rebin aquella qualificació en virtut de disposició legal o reglamentària.

2. Els establiments comercials podran tenir caràcter individual o col·lectiu. Els de caràcter col·lectiu seran integrats per un conjunt de punts de venda instal·lats a l'interior d'un mateix recinte o edificació, en els quals s'exerciran les activitats de forma empresarialment independent.

3. S'entendrà per superfície útil per a l'exposició i venda d'articles tot l'espai habitualment accessible al públic, així com l'ocupat per mostradors, aparadors i expositors.

No es computaran com a superfície de venda la destinada a aparcament situada a l'aire lliure o sota terra, ni els llocs exteriors en els quals no s'exposin productes per vendre'ls, així com tampoc l'espai anterior a les caixes registradores, les zones d'emmagatzematge no accessibles al públic, les de manipulació i les de serveis i d'infraestructures relacionats amb l'activitat de comerç.

Article 13. Concepte de gran establiment comercial

1. Als efectes d'aquesta llei, tenen la consideració de gran establiment comercial els establiments a què fa referència l'article anterior, excepte els dedicats a la venda de vehicles a motor, quan siguin explotats per empreses en les quals concorri alguna de les característiques següents:

a) Que tinguin més de 250 treballadors.

b) Que tinguin un volum de negoci anual superior a 40 milions d'euros o un balanç general superior a 27 milions d'euros.

c) Que, si es tracta de societats mercantils, siguin participades en un 25% o més del seu capital, per empreses incloses en alguna de les lletres anteriors, excepte quan es tracti de societats de capital risc o d'entitats públiques, sempre que no disposin d'una posició majoritària en els òrgans d'administració i direcció de la societat.

2. La construcció, la instal·lació i l'obertura dels grans establiments comercials està sotmesa al règim autoritzador previst a l'article 15 d'aquesta llei.

Article 14. Contenció de la superfície de venda dels establiments comercials

1. Les administracions competents no podran autoritzar la realització d'obres d'instal·lació o ampliació, ni l'obertura d'establiments comercials que puguin disposar d'una superfície útil per a l'exposició i la venda superior a:

a) 250 m², en els municipis de fins a 3.000 habitants.

b) 400 m², en els municipis d'entre 3.001 i 10.000 habitants.

c) 600 m², en els municipis d'entre 10.001 i 20.000 habitants.

d) 800 m², en els municipis de més de 20.000 habitants.

e) 1.300 m², en el municipi de Palma.

2. Les limitacions establertes a l'apartat anterior no s'apliquen a les llicències relatives als establiments comercials dedicats exclusivament a l'exposició i venda de les mercaderies següents:

- a) Vehicles a motor.
- b) Embarcacions.
- c) Materials de construcció.
- d) Mobles.
- e) Mobiliari i elements propis de cuina i bany.

Capítol II. La llicència autonòmica de gran establiment comercial

Article 15. Procediment de la llicència autonòmica de gran establiment comercial

1. La construcció de les edificacions destinades a establiments del tipus gran establiment comercial requerirà la llicència de la conselleria competent en matèria de comerç, amb caràcter previ a la sol·licitud de la llicència municipal d'instal·lació de l'activitat corresponent.

2. El que es disposa al punt anterior s'aplicarà tant a edificacions de nova planta com a l'ampliació o al canvi d'ús de les existents. A aquests efectes, s'entén per ampliació tota variació que determini un augment de la superfície edificada o de venda.

3. En el cas de grans establiments comercials individuals, haurà de sol·licitar la llicència autonòmica l'empresa que hagi d'explotar l'activitat comercial concreta, abans de les llicències municipals d'instal·lació i d'edificació i ús del sòl.

4. En el cas d'establiments comercials de caràcter col·lectiu que tinguin la consideració de gran establiment comercial, segons el que es disposa a l'article 13 d'aquesta llei, i que globalment no superin les dimensions establertes a l'article 14.1, aquesta llicència autonòmica serà sol·licitada pel promotor abans de les llicències municipals d'instal·lació i d'edificació i ús del sòl.

5. Per a l'atorgament o la denegació de la llicència autonòmica de gran establiment comercial l'òrgan competent ha de ponderar especialment l'existència o no d'un equipament comercial adequat a l'àmbit territorial afectat pel nou establiment i els efectes que aquest pogués exercir sobre l'estructura comercial d'aquell. Així mateix, es tindrà en compte la incidència negativa que pugui generar sobre el petit comerç existent.

6. Per tal de dotar de la màxima transparència el mercat, en els casos de transmissió de qualque gran establiment comercial o de les accions o participacions de les societats, directament o indirectament titulars d'aquell, quan de conformitat amb l'article 42 del Codi de Comerç es tenguí l'obligació de consolidar comptes, serà preceptiu dirigir, per part de l'adquirent, comunicació a la conselleria competent en matèria de comerç, en el termini de 40 dies, a comptar des de la transmissió, posant de manifest aquesta circumstància. La mateixa obligació concorrerà en els casos d'implantació, de modificació de l'activitat i d'ampliació de comerços al detall explotats en règim

de franquícia, quan el franquiciador sigui titular d'alguna llicència autonòmica de gran establiment comercial o reuneixi algun dels requisits de l'article 13 d'aquesta llei.

7. Sense perjudici de l'establert a l'article 11.2.c), en el procediment de concessió de llicències de gran establiment comercial se sol·licitarà també informe de l'òrgan que tingués assignat el control i la garantia de la defensa de la competència.

Article 16. Supòsits de nul·litat

Seràn nul·les de ple dret les llicències municipals d'instal·lació i les llicències d'edificació i ús del sòl per a la construcció o modificació de les edificacions destinades a establiments tipus gran establiment comercial que s'atorguin sense la llicència prèvia de la conselleria competent en matèria de comerç o en contra de les seves determinacions.

Article 17. Taxa per llicència de gran establiment comercial

El procediment de resolució sobre la llicència autonòmica d'implantació, ampliació o canvi d'activitat de gran establiment comercial donarà lloc a l'exacció d'una taxa.

Títol V. Horaris comercials

Article 18. Horaris en dies feiners

1. Cada comerciant, tant a l'engròs com al detall, determinarà l'horari d'obertura i de tancament dels seus establiments comercials, així com els dies en què ha de desenvolupar la seva activitat, amb un màxim de 72 hores setmanals, sense perjudici dels drets reconeguts als treballadors a la normativa laboral.

2. L'horari diari no podrà excedir de 12 hores.

Article 19. Publicitat d'horaris

A tots els establiments comercials ha de figurar la informació del calendari diari d'obertura i de tancament en un lloc visible, tant a l'interior com a l'exterior, fins i tot quan l'establiment sigui tancat. El text d'aquesta informació ha de constar, almenys, en català.

Article 20. Activitat en diumenges i festius

1. Els diumenges i festius no seran hàbils per a l'exercici de l'activitat comercial, excepte els autoritzats expressament pel Govern de les Illes Balears.

2. El conseller titular de la matèria de comerç és l'òrgan competent per autoritzar anualment, mitjançant ordre, l'activitat comercial en diumenges i festius, prèvia audiència de les associacions de comerciants, de consumidors i d'usuaris i sindicals reconegudes legalment.

Article 21. Supòsits exclosos de l'horari general

1. Les limitacions establertes als articles anteriors d'aquest títol no seran d'aplicació:

a) Als establiments comercials l'oferta habitual dels quals sigui predominantment constituïda per venda de pastisseria i rebosteria, pa, plats preparats, premsa, combustibles i carburants, flors i plantes, i les anomenades botigues de conveniència; així com tampoc als instal·lats a estacions, ports, aeroports i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri, i als situats dins els establiments hotelers.

S'entendrà que existeix oferta habitual predominant, als efectes de l'establert a l'apartat anterior, quan el nombre de les referències autoritzades supera en més d'un 50% les no autoritzades.

Els diumenges o festius no es podran vendre altres articles que no siguin aquells que hagin justificat, si pertoca, la consideració d'establiment amb llibertat d'obertura els dies festius.

b) Als establiments comercials situats a zones de gran aflluència turística, d'acord amb l'establert a l'article 22 d'aquesta llei.

c) Als mercats i mercadets de venda ambulants autoritzats pels ajuntaments i als establiments del seu entorn immediat, degudament delimitat per la corresponent entitat local.

2. S'entenen per botigues de conveniència les que, amb una superfície útil de venda no superior a 500 m², romanguin obertes al públic almenys 18 hores al dia i distribueixin la seva oferta, de forma similar, entre els productes següents: llibres, premsa i revistes, productes d'alimentació, discs, vídeos, joguines, regals i productes diversos.

Article 22. Determinació de zones turístiques

1. Els ajuntaments, a través d'exposició motivada, adoptada per acord plenari, podran proposar a la conselleria competent en matèria de comerç les parts del territori municipal que es poden considerar zones turístiques, als efectes d'exclusió de la limitació d'horaris d'aquesta llei. Aquesta exclusió no afectarà les 12 hores diàries màximes d'obertura dels comerços, esmentades al punt 2 de l'article 18 d'aquesta llei.

2. L'exclusió de la limitació d'horaris d'aquesta llei només es podrà sol·licitar per al període determinat des del 15 de març fins al 30 d'octubre de cada any.

Títol VI. Activitats de promoció de vendes

Article 23. Vendes de promoció o d'oferta

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per venda de promoció o d'oferta la que té per finalitat donar a conèixer el nou producte o article, o aconseguir l'augment de venda dels existents, o el desenvolupament d'un o diversos comerços, mitjançant l'oferta d'un article o grup d'articles homogenis.

2. La venda de promoció haurà d'anar precedida o acompanyada de la suficient informació al públic, on haurà de figurar amb claredat:

- a) El producte o productes objecte de promoció.
- b) Les condicions de venda, preu habitual i descompte.
- c) El període de vigència de la promoció.

3. Es prohibeix la realització de qualsevol tipus de promoció comercial que, per les circumstàncies en què es practica, generi confusió amb altra modalitat de promoció distinta i sigui susceptible, objectivament, de provocar el fet d'eludir les normes aplicables, així com aquella que no disposi d'existències suficients per fer front a l'oferta.

Article 24. Vendes amb obsequi.

1. Es consideren vendes amb obsequi aquelles en les quals el comerciant utilitzi concursos, sortejos, regals, vals, premis o similars, vinculats a l'oferta o promoció de productes regulats a l'article anterior.

2. Seran d'aplicació a les vendes amb obsequi les regles següents:

a) Durant el període d'oferta de venda amb obsequi queda prohibit modificar a l'alça el preu, així com disminuir la qualitat del producte.

b) El nombre d'existències amb què compti el comerciant per fer front a l'obligació d'entrega dels obsequis, així com les bases per les quals es regulen els concursos, sortejos o similars, hauran de constar a l'envàs o embolcall del producte de què es tracti o, si aquest hi manca, hauran de ser divulgades adequadament.

c) Els béns o serveis en què consisteixin els objectes o incentius promocionals, s'hauran d'entregar al comprador en el moment de la compra o bé en un termini màxim de dos mesos, a comptar des que el comprador reuneixi els requisits exigits.

Article 25. Vendes en rebaixes

1. S'entén que existeix venda en rebaixes quan els articles objecte d'aquesta s'ofereixen en el mateix establiment on s'exerceix habitualment l'activitat comercial, a un preu inferior al fixat abans de la venda esmentada.

2. El Govern de les Illes Balears, mitjançant decret, determinarà el període de rebaixes, que haurà de realitzar-se en dues temporades anuals: una iniciada a principis d'any, i l'altra durant el període estiuenc, tot atenent els usos i costums i els períodes de major venda.

3. En aquest període, la durada de cada temporada de rebaixes serà com a mínim d'una setmana i com a màxim de dos mesos, d'acord amb la decisió lliure de cada comerciant. En tot cas, les dates de les rebaixes hauran d'exhibir-se en els establiments comercials en un lloc visible al públic, fins i tot quan siguin tancats.

4. No podrà anunciar-se la venda en rebaixes d'un establiment comercial quan afecti menys de la meitat dels productes oferts, sense perjudici que pugui anunciar-se la de cada producte o article en concret.

5. En el supòsit que les ofertes en rebaixes no afectin la totalitat dels productes comercialitzats, els rebaixats seran degudament identificats i diferenciats de la resta.

6. En tot cas, les reduccions dels preus es consignaran exhibint devora del preu habitual el preu rebaixat dels mateixos productes comercialitzats a l'establiment.

Article 26. Vendes en liquidació

Als efectes prevists als articles 30 i 31 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, de *ordenación del comercio minorista*, s'hauran d'acomplir els requisits següents:

a) En el supòsit que una empresa sigui titular de diversos establiments comercials de la mateixa activitat, el cessament total o parcial de l'activitat de comerç haurà de ser de tots. El tancament total o parcial d'un sol punt de venda no tindrà la consideració de cessament total o parcial, sinó de canvi de local.

b) La liquidació per la realització d'obres d'importància, només serà possible quan aquestes requereixin el tancament del local.

c) La liquidació en els supòsits de força major només serà possible quan obstaculitzi el desenvolupament normal del negoci per un període continuat com a mínim d'un mes.

d) La liquidació dels productes ha d'efectuar-se en el mateix local o locals afectats on es venia habitualment, excepte en els casos de tancament imminent del local i en els de força major.

e) En tot cas, s'haurà de comunicar a la conselleria competent en matèria de comerç aquest tipus de venda de caràcter excepcional.

Article 27. Venda de saldos

D'acord amb els articles 28 i 29 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, de *ordenación del comercio minorista*, en aquesta modalitat de venda s'hauran d'acomplir les determinacions següents:

a) A les Illes Balears queden prohibits els establiments comercials dedicats de manera exclusiva a la venda de saldos.

b) Els comerciants podran practicar la venda de saldos, sempre que siguin degudament senyalitzats i separats de la resta de les promocions. Informaran de la durada dels saldos i, en cas de ser permanents, faran constar tal circumstància.

c) En l'activitat de promoció de saldos, s'emprarà la denominació de saldos o restes, i es prestarà especial atenció que els suggeriments de l'existència d'avantatges econòmics

per al consumidor, es corresponguin amb la realitat dels productes objecte d'aquests.

d) Si s'ofereixen com a saldos articles defectuosos o deteriorats, haurà de constar expressament aquesta circumstància, de forma que siguin susceptibles de ser identificats pel consumidor.

e) No podran ser objecte de saldo aquells productes que no hagin estat posats a la venda amb anterioritat i que no hagin estat en poder del comerciant almenys durant sis mesos d'antelació.

Article 28. Limitació de vendes

Es prohibeix l'activitat de promoció de vendes, en qualsevol de les seves manifestacions, un mes abans de les dues temporades anuals autoritzades per a la venda en rebaixes.

Títol VII. Vendes especials i vendes a pèrdues

Capítol I. Vendes especials

Article 29. Venda automàtica

1. És venda automàtica la forma de distribució detallista en la qual es posa a disposició del consumidor el producte o servei, perquè aquest l'adquireixi mitjançant acció de qualsevol tipus de mecanisme i previ pagament del seu import.

2. A totes les màquines automàtiques haurà de figurar la indicació que torna canvi de moneda, així com el tipus de moneda fraccionària amb què funciona.

3. No es podran comercialitzar productes alimentaris que no siguin envasats i etiquetats conformement amb la normativa aplicable.

4. Les màquines destinades a aquest tipus de vendes hauran d'haver estat homologades per l'òrgan competent, i hauran de complir tot els altres requisits que es determinin reglamentàriament.

Article 30. Venda a distància. Requisits

1. És venda a distància la forma de distribució comercial detallista que es du a terme, prèvia oferta realitzada per qualsevol mitjà de comunicació social i de transmissió electrònica entre persones distants, i que posa en coneixement dels consumidors la forma d'efectuar-ne les comandes.

2. Es requerirà que totes les ofertes de venda a distància continguin, de forma clara i inequívoca, les dades informatives següents:

a) La identitat de l'oferent i el seu número d'inscripció a la Secció d'empreses de venda a distància del Registre general de comerç de les Illes Balears.

b) El producte o servei que s'ofereixi, amb una descripció sobre la seva naturalesa, quantitat, qualitat i possibilitats de consum o d'ús que en faciliti la identificació.

c) El preu total a pagar, on se separarà l'import de les despeses de tramesa, si aquestes són a càrrec del consumidor, i on s'especificarà el sistema de reembossament.

d) El termini màxim de recepció o posada a disposició del consumidor del producte o servei objecte de la transacció des del moment de la recepció de la comanda.

e) La fixació d'un període de reflexió, no inferior a set dies, durant el qual el consumidor pot retornar el producte i rebre la quantitat satisfeta.

f) El sistema de devolució, amb la informació que, en cas de disconformitat amb la tramesa, les despeses corresponents seran a càrrec del comerciant, abans d'haver transcorregut el període de reflexió.

Article 31. Concepte de venda ambulants

Es considera venda ambulants o no sedentària la realitzada fora d'un establiment comercial permanent, de manera habitual, ocasional, periòdica o continuada, en els perímetres o llocs autoritzats com cal a instal·lacions comercials desmuntables o transportables, inclosos els camions-botiga. En tot cas, la venda no sedentària únicament es podrà dur a terme a mercats fixos, periòdics o ocasionals així com a llocs instal·lats a la via pública per a productes de naturalesa estacional.

Article 32. Regulació de la venda ambulants

1. A les Illes Balears solament es podrà exercir la venda ambulants amb autorització prèvia i als municipis on estigui regulada mitjançant ordenança.

2. La regulació municipal de la venda ambulants haurà de preveure, com a mínim:

a) L'exigència de l'acreditació del venedor de la inscripció a la Secció de comerciants ambulants del Registre general de comerç de les Illes Balears.

b) La determinació de les característiques dels tipus de venda ambulants, que es diferenciaran en:

b.1. Mercats periòdics de caràcter tradicional o de nova implantació, ubicats a llocs o espais determinats i de periodicitat fixa. Aquests només es podran realitzar durant un màxim de dos dies a la setmana, amb l'excepció dels usos i costums anteriors.

b.2. Mercats ocasionals instal·lats amb motiu de fires, festes o esdeveniments populars.

b.3. Venda realitzada en camions-botiga o llocs instal·lats a la via pública que s'autoritzen en circumstàncies i condicions precises.

c) La determinació de les infraestructures sanitàries que es posin a disposició dels venedors ambulants.

3. L'autorització municipal indicarà els productes a què es refereix, així com els llocs, els dies i les hores en què podrà realitzar-se la venda ambulants pels seus titulars.

4. El venedor ambulants haurà d'informar, mitjançant un cartell visible, de la direcció on s'hauran d'atendre, si pertoca, les reclamacions dels consumidors. Aquesta direcció haurà de figurar, en tot cas, a la factura o al comprovant de la venda.

Article 33. Concepte de venda a domicili

1. Es considera venda a domicili, als efectes d'aquesta llei, la realitzada professionalment mitjançant la visita del venedor, o dels seus empleats, mandataris, comissionistes o agents, per oferir els productes o serveis al lloc que designi el consumidor o possible comprador. No es considerarà venda a domicili la venda per correspondència o mitjançant catàleg, ni l'efectuada en l'establiment comercial per telèfon o per correu electrònic, seguida del repartiment a domicili dels productes adquirits.

2. Tendran igualment la consideració de venda a domicili les anomenades "vendes de reunió" d'un grup de persones, convocades per una d'aquestes, a instància o d'acord amb el venedor.

3. En els supòsits regulats a aquest article s'haurà d'acomplir la normativa reguladora del producte que es ven, i no podran ser objecte de venda els productes la regulació dels quals prohibeixi aquest tipus de venda, especialment els alimentaris i aquells que, per la forma de presentació, no compleixin les normes tecnosanitàries o de seguretat.

Article 34. Publicitat en la venda a domicili

1. La publicitat de l'oferta relativa a la venda a domicili que haurà de ser lliurada al consumidor inclourà, almenys, els extrems següents:

a) Identificació i domicili de l'empresa.

b) Acreditació de la inscripció de l'empresa a la Secció d'empreses de venda a domicili del Registre general de comerç de les Illes Balears.

c) Dades essencials del producte, de manera que en permetin la identificació inequívoca.

d) Preu, forma i condicions de pagament, i, si n'és el cas, despeses i termini de lliurament.

2. Així mateix, i d'acord amb el que disposa l'article 5.1 de la Llei 26/1991, de 21 de novembre, *de medidas de protección de los consumidores para el supuesto de contratos celebrados fuera de establecimiento mercantil*, el venedor està obligat a posar en coneixement del consumidor, per escrit, del dret que l'empara de disposar d'un període de reflexió d'almenys 7 dies, durant el qual pot decidir la devolució del producte de què es tracti, i rebre les quantitats que hagi entregat, excepte en el cas de productes peribles.

Capítol II. Venda a pèrdues

Article 35. Concepte i característiques

1. Es prohibeix la venda a pèrdues, en els termes establerts a l'article 14 de la *Llei de ordenació del comerç minorista*.

2. Es considerarà que existeix venda a pèrdues quan el preu de venda sigui inferior al preu d'adquisició del producte, més el cost del nòlit, més la part alíquota de la despesa general de l'establiment, més el benefici comercial.

Títol VIII. Del Registre general de comerç de les Illes Balears

Article 36. El Registre general de comerç de les Illes Balears

1. Amb la finalitat de disposar de les dades necessàries per al coneixement i la valoració de les estructures comercials a les Illes Balears i de garantir els drets dels consumidors i dels usuaris, es crea el Registre general de comerç de les Illes Balears, adscrit a la conselleria competent en matèria de comerç, el qual serà integrat per les sis seccions següents:

- a) Secció d'establiments comercials.
- b) Secció d'associacions d'empreses de comerç.
- c) Secció de franquiciadors.
- d) Secció de comerciants ambulants.
- e) Secció d'empreses de venda a distància.
- f) Secció d'empreses de venda a domicili.

2. El Registre serà públic i la inscripció gratuïta i considerada condició imprescindible per optar a qualsevol de les línies d'ajuda convocades per l'Administració de la comunitat autònoma o per participar activament en els programes específics.

3. Reglamentàriament s'han de determinar les dades, els requisits, el procediment i els efectes de les inscripcions en el Registre general de comerç de les Illes Balears i en les seves seccions.

Article 37. Secció d'establiments comercials

1. S'han d'inscriure en aquesta secció tots els establiments que exerceixin una activitat comercial a les Illes Balears. La inscripció i la comunicació de la variació de dades serà obligatòria.

2. S'han d'inscriure en aquesta secció, sota un epígraf específic, els establiments comercials que d'una manera continuada es dediquin a la venda d'aliments o de productes tradicionals de les Illes Balears que, com a mínim, suposin un 50% del total de productes a la venda en l'establiment.

Article 38. Secció d'associacions d'empreses de comerç

Es poden inscriure en la secció d'associacions d'empreses de comerç les associacions sense ànim de lucre que agrupin empreses de comerç que desenvolupin fonamentalment la seva activitat, disposin de domicili a la comunitat autònoma de les Illes Balears i estiguin legalment constituïdes.

Article 39. Secció de franquiciadors

1. S'han d'inscriure a la secció de franquiciadors les empreses que, a l'àmbit de les Illes Balears, pretenguin desenvolupar l'activitat de cessió de franquícies. La inscripció i la comunicació de variació de dades és obligatòria.

2. La secció de franquiciadors del Registre general de comerç de les Illes Balears ha d'estar coordinada amb els registres de la resta de comunitats autònomes i amb el de l'Administració general de l'Estat.

Article 40. Secció de comerciants ambulants

S'han d'inscriure a la secció de comerciants ambulants, amb caràcter previ a l'inici de l'activitat, les persones físiques o jurídiques que pretenguin realitzar aquesta activitat a les Illes Balears. La inscripció i comunicació de variació de dades és obligatòria, amb independència del tipus de venda ambulants que exerceixin.

Article 41. Secció d'empreses de venda a distància

1. S'han d'inscriure a la secció d'empreses de venda a distància les persones físiques o jurídiques que pretenguin realitzar aquesta activitat a les Illes Balears, inclosa la modalitat de comerç electrònic. La inscripció i comunicació de variació de dades és obligatòria.

2. A la secció d'empreses de venda a distància s'ha de diferenciar quan es tracta d'una empresa que tingui el domicili social a les Illes Balears, per a la qual cosa es requereix l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de comerç; i quan estigui autoritzada per una altra administració, però les seves propostes es difonguin per mitjans que abastin també el territori de les Illes Balears.

Article 42. Secció d'empreses de venda a domicili

1. S'han d'inscriure a la secció d'empreses de venda a domicili les persones físiques o jurídiques que pretenguin realitzar aquesta activitat a les Illes Balears. La inscripció i comunicació de variació de dades és obligatòria.

2. A la secció d'empreses de venda a domicili s'ha de diferenciar quan es tracti d'una empresa que tingui el domicili social a les Illes Balears, per a la qual cosa es requereix l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de comerç; i quan estigui autoritzada per una altra administració pública, però les seves activitats es desenvolupin també a les Illes Balears.

Títol IX. De la funció inspectora i del règim sancionador**Capítol I. De la inspecció****Article 43. Òrgans competents**

Correspon al Govern de les Illes Balears, a través de la conselleria competent en matèria de comerç, l'exercici de la funció inspectora per tal de garantir el compliment d'aquesta llei.

Article 44. Del personal de la inspecció

1. En l'exercici de les seves funcions, el personal inspector actuarà amb independència, sense perjudici de la vinculació orgànica i funcional a l'autoritat administrativa. Els inspectors tendran la consideració d'agent de l'autoritat, i podran sol·licitar la cooperació de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat i de la Policia Local.

2. Els inspectors de comerç seran proveïts de la documentació que n'acrediti la condició i tendran l'obligació d'exhibir-la quan n'exerceixen les funcions.

3. El personal de la inspecció de comerç tindrà l'obligació de complir amb el deure de secret professional.

Article 45. De les actes d'inspecció

1. A cada visita d'inspecció, el personal n'ha d'aixecar acta amb el resultat d'aquesta.

2. Reglamentàriament es determina el procediment de la inspecció i el contingut de les actes d'inspecció.

Capítol II. Infraccions administratives**Article 46. Infraccions**

1. Sense perjudici de les responsabilitats d'altra índole que es puguin derivar, constitueixen infraccions administratives en matèria de comerç interior, les accions o omissions tipificades en aquesta llei.

2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 47. Responsabilitat

La responsabilitat administrativa per les infraccions tipificades en aquesta llei correspondrà a la persona física o jurídica que realitzi les accions o omissions tipificades en aquesta llei. Es presumirà que aquestes s'han realitzat pels titulars de l'empresa o de l'activitat comercial de què es tracti.

Article 48. Infraccions lleus

Es consideren infraccions lleus, les següents:

a) La no-exhibició de la necessària autorització, homologació o comunicació en la forma legal o reglamentària establerta.

b) L'incompliment de l'obligació d'informar el públic sobre els dies i les hores d'obertura i de tancament dels establiments comercials, o no fer-ho en un lloc visible de l'establiment.

c) L'incompliment dels horaris comercials quan no constitueixi falta greu o molt greu.

d) L'incompliment de les obligacions establertes en aquesta llei, quan no estigui conceptuat com a infracció greu o molt greu.

Article 49. Infraccions greus

Es consideren infraccions greus, les següents:

a) La negativa o resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats o els seus agents i funcionaris de l'administració comercial en l'exercici de les seves funcions de comprovació, i el subministrament d'informació inexacta o incompleta.

b) Realitzar vendes a pèrdues.

c) Exigir preus superiors a aquells que haguessin estat objecte de fixació administrativa.

d) L'obertura de l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no autoritzat per a la realització d'activitats comercials.

e) L'incompliment de les obligacions d'inscripció i comunicació de variació de dades a les seccions del Registre general de comerç de les Illes Balears.

f) La venda sota l'anunci o la denominació de "vendes amb obsequi", "vendes en rebaixes", "vendes en liquidació", "vendes de promoció d'oferta" o "vendes de saldos", amb inobservança de les prescripcions establertes a aquesta llei.

g) L'afectació dels objectes ofertats a les vendes amb obsequi, en rebaixa o en liquidació, per alguna causa que en redueixi el valor del mercat.

h) El falsejament, a les vendes promocionals, de la publicitat de la seva oferta.

i) L'oferta d'operacions en cadena o piràmide en la forma prohibida per la Llei 7/1996, de 15 de gener, *de ordenación del comercio minorista*.

j) Modificar durant el període de durada de l'oferta de vendes amb obsequi el preu o la qualitat del producte.

k) L'incompliment del règim establert sobre lliurament dels obsequis promocionals.

l) Anunciar vendes com si fossin de fabricant o majorista, amb incompliment de l'establert al respecte per l'article 35 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, *de ordenación del comercio minorista*.

m) L'incompliment dels terminis de garantia i serveis postvenda, així com de la custòdia dels articles.

n) L'incompliment del règim establert a la Llei 26/1991, de 21 de novembre de protecció dels consumidors, per a les vendes a domicili.

o) Les actuacions que impedeixin o dificultin l'exercici dels drets lingüístics reconeguts en aquesta llei.

p) La venda ambulants o no sedentària en establiments turístics, no autoritzada per la conselleria competent en matèria de comerç.

q) L'exercici d'activitats comercials que no hagin obtingut autorització, quan aquesta sigui preceptiva d'acord amb aquesta llei.

r) La venda d'alcohol en els supòsits prohibits a l'article 7.4 d'aquesta llei.

s) La reincidència en infraccions lleus. S'entendrà que hi ha reincidència en infraccions lleus si es donen els requisits establerts a l'article 67 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, ja esmentada.

Article 50. Infraccions molt greus

1. Es consideren infraccions molt greus les següents:

a) La negativa o resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats o els seus agents en l'exercici de les seves funcions d'inspecció, quan s'efectuï acompanyada de violència física o verbal o de qualsevol altra forma de pressió.

b) No disposar de la llicència autonòmica de gran establiment comercial quan aquesta sigui preceptiva d'acord amb l'article 15 d'aquesta llei.

c) Les que, havent-se qualificat com a greus, hagin suposat una facturació anual superior a 600.000 euros.

d) La reincidència en infraccions greus. S'entendrà que hi ha reincidència en infraccions greus si es donen els requisits establerts a l'article 67 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, *de ordenación del comercio minorista*.

2. No obstant el que s'indica en l'apartat b) del punt anterior, quan l'infractor compleixi els requisits exigits per obtenir la llicència corresponent, la manca d'aquesta s'ha de sancionar com a infracció greu.

Article 51. Prescripció de les infraccions

Les infraccions regulades en aquesta llei prescriuen: als tres anys, les qualificades de molt greus; als dos anys, les qualificades de greus; i als sis mesos, les qualificades de lleus.

Capítol II. Sancions

Article 52. Tipologia de les sancions

1. Les infraccions assenyalades en aquesta llei donaran lloc a la imposició de les sancions següents:

a) Admonició.

b) Multa.

c) Tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat comercial, per un termini màxim d'un any.

2. La comissió de les infraccions molt greus durà implícita la prohibició d'obtenir subvencions i ajudes públiques durant un termini màxim de dos anys.

Article 53. Sancions

Les sancions aplicables per a les infraccions són les següents:

a) Les infraccions lleus se sancionaran amb admonició o multa de 150 euros fins a 1.500 euros.

b) Les infraccions greus se sancionaran amb multa de 1.501 euros fins a 15.000 euros.

c) Les infraccions molt greus se sancionaran amb multa de 15.001 euros fins a 150.000 euros i en el supòsit que hagin significat un greu risc per a la salut, un greu perjudici econòmic o generat una àmplia alarma social, tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat comercial per un termini màxim d'un any.

Article 54. Graduació de les sancions

1. Les sancions es graduaran especialment en funció de la transcendència social de la infracció, la situació de predomini de l'infractor en el mercat, la natura dels perjudicis causats, el volum de la facturació a la qual afecta, el grau de voluntarietat o d'intencionalitat de l'infractor, la quantia del benefici obtingut, la capacitat econòmica de l'infractor i el termini de temps durant el qual s'hagi comès la infracció.

2. Quan el benefici que resulti d'una infracció sigui superior a la sanció que pertorqui, aquesta es podrà incrementar en la quantia equivalent al benefici obtingut.

3. Quant a la comissió d'una infracció s'acrediti l'existència d'un risc, de danys o perjudicis per a la salut de les persones, d'alteració de la lliure competència o de discriminació per raó de naixença, llengua, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social, la sanció que pertorqui serà incrementada fins a un 200% de la seva quantia.

Article 55. Òrgans competents

Els òrgans competents per resoldre el procediment sancionador i imposar les sancions, així com per a l'adopció de les mesures cautelars pertinents, són:

a) El director general que tenguí atribuïdes les competències en matèria de comerç, en les infraccions lleus.

b) El conseller competent en matèria de comerç, en les infraccions greus i en tot tipus de mesures cautelars.

c) El Consell de Govern de les Illes Balears, per als supòsits de les infraccions molt greus i de tancament temporal de l'empresa o de l'establiment infractor.

Article 56. Mesures cautelars

1. L'autoritat competent per a la incoació del procediment sancionador podrà acordar, en qualsevol moment del procediment, mitjançant resolució motivada i amb audiència prèvia de la persona interessada, l'adopció de les mesures cautelars adients, sempre que concorrin circumstàncies greus que afectin la seguretat de les persones o dels béns, que suposin un perjudici greu o manifest de difícil reparació, o que sigui necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució que, si pertoca, hi pot recaure.

2. Aquestes mesures cautelars, que no tendran el caràcter de sanció, podran mantenir-se durant el temps necessari per a la rectificació dels defectes existents i com a màxim fins a la resolució del procediment.

Article 57. Prescripció de les sancions

Les sancions prescriuen als tres anys, les qualificades de molt greus; als dos anys, les qualificades de greus; i als sis mesos, les qualificades de lleus. Aquests terminis s'han de comptar a partir de la fermesa de la resolució sancionadora.

Títol X. Equipaments comercials

Article 58. Pla director sectorial d'equipaments comercials

El Pla director sectorial d'equipaments comercials és l'instrument d'ordenació territorial que, amb caràcter específic, té per objecte regular el planejament, la projecció, l'execució i la gestió dels sistemes generals d'equipaments comercials.

Article 59. Objectiu del Pla director sectorial d'equipaments comercials

1. El Pla director sectorial d'equipaments comercials, a més de complir les determinacions de les Directrius d'ordenació territorial i ajustar-se a allò que disposin el plans territorials insulars, té com a objectiu general l'ordenació idònia per assolir un nivell adequat d'equipament comercial i una correcta distribució territorial dels establiments, capaç d'afavorir l'harmonització de les noves tendències i sistemes de venda i demanda, amb les condicions de poder garantir amb equilibri els diversos drets que hi conflueixen, entre ells, el de lliure i lleial competència, els dels consumidors i dels petits i mitjans empresaris del comerç establerts en cada zona.

2. D'acord amb l'objectiu general assenyalat, en tot cas, el Pla director sectorial d'equipaments comercials ha de:

a) Avaluar l'oferta comercial disponible en cada un dels territoris dels consells insulars de les Illes Balears, tant en nombre d'establiments com en superfície total de venda, desglossada en sector comercial, tipus d'establiments i grans establiments, com també per àmbits territorials d'actuació i poblacions.

b) Avaluar la despesa comercialitzable del conjunts de població a cada illa, desglossada per àmbits territorials d'actuació i "epígrafs" de despesa.

c) Establir els ràtios òptims d'equipament comercial a cada àmbit i sector d'actuació, a partir de paràmetres comprovats de facturació per avaluar l'oferta i la demanda.

d) Establir els elements bàsics estructurants de l'equipament comercial a tot el seu àmbit d'ordenació territorial i els que s'hagin de preveure en els instruments de planejament general urbanístic, entre els quals l'ús comercial, les reserves de sòl per a l'equipament comercial, zonificació, densitats i paràmetres de superfícies mínimes i màximes per a l'ús comercial.

Article 60. Elaboració, aprovació, vinculacions entre els instruments d'ordenació territorial i el planejament urbanístic

1. El Pla director sectorial d'equipaments comercials s'ha d'elaborar i aprovar d'acord amb el que disposi la Llei d'ordenació territorial de les Illes Balears per als plans directores sectorials.

2. El Pla director sectorial d'equipaments comercials ha de vincular en les seves determinacions el planejament urbanístic general dels municipis, al qual s'han d'adaptar, dins els terminis que s'hi fixin. En tot cas, mentre no s'hi hagin adaptat els és d'aplicació.

3. D'acord amb les determinacions dels instruments d'ordenació territorial, els plans urbanístics hauran de tenir en compte l'ús comercial de manera específica i independent de la resta d'usos urbanístics, considerant l'equipament comercial com a element bàsic i estructurant del sistema general de l'equipament urbà.

Disposició adicional primera

El previst en aquesta llei s'entén sense perjudici del que s'estableix a la legislació sectorial corresponent en relació amb la dispensa o la venda de determinats productes o mercaderies i la prestació de determinats serveis.

Disposició adicional segona

D'acord amb el que es disposa al punt 9 de l'article 17 d'aquesta llei, s'afegeixen el títol IX, Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria, el capítol I, taxa per llicència autonòmica de gran establiment comercial, a la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb els articles que es transcriuen a continuació:

"Títol IX. Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria.

Capítol I. Taxa per llicència autonòmica de gran establiment comercial.

Article 417. Fet imposable

Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la prestació a instància de part dels serveis de tramitació i de resolució sobre la llicència autonòmica relatiu a la implantació, la modificació d'activitat o l'ampliació de grans establiments comercials.

Article 418. Subjecte passiu

Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques que siguin receptores dels serveis que constitueixen el fet imposable.

Article 419. Quantia

La quota de la taxa és de:

1. Per cada metre quadrat de superfície d'exposició i venda a implantar o ampliar: 30 euros.
2. Per cada metre quadrat de superfície de venda existent, quan la sol·licitud sigui motivada per un canvi d'activitat: 15 euros.

Article 420. Meritació

La taxa s'ha de meritatar en el moment de la realització de les actuacions administratives que constitueixen el fet imposable. No obstant això, el seu pagament es podrà exigir en el moment de formular la sol·licitud."

Disposició transitòria primera

Quan entri en vigor la disposició reglamentària que reguli el Registre general de comerç de les Illes Balears, la conselleria competent en matèria de comerç realitzarà d'ofici la inscripció, a la secció pertinent del Registre, dels establiments que hagin tramitat la sol·licitud d'inscripció d'acord amb l'establert als articles 6 a 11 del Decret 217/1996, de 12 de desembre.

Disposició transitòria segona

1. Els ajuntaments de les Illes Balears disposen d'un termini màxim de dos anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, per aprovar l'ordenança reguladora de la modalitat de venda ambulant o no sedentària en el seu terme municipal.

2. Mentre els ajuntaments no aprovin l'ordenança corresponent, es regiran pels criteris establerts pels òrgans municipals competents.

Disposició transitòria tercera

Als únics efectes prevists en aquesta llei, no es considerarà canvi d'activitat comercial l'experimentat pels establiments comercials amb llicència municipal d'instal·lació concedida amb anterioritat a la promulgació d'aquesta per al desenvolupament de l'activitat comercial de "mercat auxiliar", que consisteix en un canvi en el model de gestió del mercat, passant d'una gestió individualitzada per cada un dels titulars dels llocs de venda a l'explotació conjunta en règim d'autoservei realitzada mitjançant una sola unitat de gestió amb la consegüent

centralització en la presa de decisions i amb la implantació del sistema de caixa única, tot i que aquest canvi de gestió suposi la necessitat d'obtenir una nova llicència municipal i sempre que no impliqui, en cap cas, augmentar la superfície de venda existent.

Disposició transitòria quarta

1. La sol·licitud de llicència autonòmica s'haurà d'adreçar a la conselleria competent en matèria de comerç.

2. Fins que no entri en vigor la disposició reglamentària pertinent, a la sol·licitud s'hi adjuntarà la documentació establerta al Pla director sectorial d'equipaments comercials de les Illes Balears, regulat pel Decret 217/1996, de 12 de desembre.

Disposició transitòria cinquena

Als establiments comercials existents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei que no s'ajustin a les seves determinacions, solament es podran realitzar obres de rehabilitació, de modernització i de millora, sempre que no suposin augment de la superfície de venda.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions d'igual o d'inferior rang que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa aquesta llei. En particular, queda derogada la Llei 2/1994, de 18 de maig, d'infraccions i sancions en matèria de calendaris i horaris comercials.

Disposició final primera

1. El Govern de les Illes Balears dictarà les disposicions reglamentàries necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta llei.

2. Es faculta el Govern de les Illes Balears perquè, mitjançant decret, actualitzi periòdicament la quantia de les sancions econòmiques contingudes a la llei present. L'augment mai no podrà ser superior a la taxa de variació interanual que experimenti l'índex de preus al consum.

Disposició final segona

Aquesta llei entrarà en vigor el dia següent al de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Això no obstant:

1. L'article 8.2 començarà a vigir dia 1 de gener del 2002.
2. L'article 8.3 i l'article 19 començaran a vigir dia 1 de gener del 2003.

Palma, 12 de gener de 2001.

El conseller d'Economia, Comerç i Indústria:

Pere Sampol i Mas.

El president:

Francesc Antich i Oliver.

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en reunió de dia 31 de gener del 2001, d'acord amb el que disposa l'article 112 del Reglament del Parlament, admeté a tràmit el Projecte de Llei RGE núm. 285/01, de cessió gratuïta a l'Ajuntament de Palma de la titularitat de res solars situats en el terme municipal de Palma.

Els Hbles. Srs. Diputats i els grups parlamentaris disposen d'un termini de quinze dies, que comptarà des del dia següent al de la seva publicació, per presentar davant la Mesa de la Comissió d'Ordenació Territorial, esmenes al projecte esmentat, el text del qual s'insereix a continuació. Aquest termini finalitzarà dia 20 de febrer del 2001, a les 14 hores.

Palma, a 31 de gener del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

Antoni Garcías i Coll, secretari del Consell de Govern de les Illes Balears

CERTIFICA que el Consell de Govern de les Illes Balears, en sessió de 19 de gener del 2001, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

1.- Projecte de llei de cessió gratuïta a l'Ajuntament de Palma de la titularitat de tres solars situats en el terme municipal de Palma.

A proposta del conseller de Presidència, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

"Primer. Aprovar el projecte de llei, que s'adjunta com a annex, de cessió gratuïta a l'Ajuntament de Palma de la titularitat dels immobles següents:

a) Solar situat a Gènova, del terme municipal de Palma, que procedeix dels predis Can Tàpera i Son Toells, d'una superfície de 1.427,50 m². Finca de registre número 5.395 del Registre de la Propietat número 6 de Palma (import de la valoració: 54.295.972 pessetes).

b) Solar situat en el terme municipal de Palma, que procedeix del predi Porto Pi, d'una superfície de 1.534,63 m². Finca de registre número 18.375 del Registre de la Propietat número 6 de Palma (import de la valoració: 204.232.000 pessetes).

c) Solar situat a la carretera militar de s'Arenal, del terme municipal de Palma. Finques de registre número 54.592, 54.593 i 74.105 del Registre de la Propietat número 1 de Palma (import de la valoració: 67.673.000 pessetes).

Segon. Trametre al Parlament de les Illes Balears aquest projecte de llei perquè es tramiti.

Tercer. Comunicar aquest acord a l'Ajuntament de Palma.

I perquè consti i tenguin els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat amb el vistiplau del Molt Hble. Sr. President, que firm i segell a Palma, a dia 19 de gener del 2001.

El secretari del Consell de Govern.

Vistiplau, el president.

B)

Projecte de llei de cessió gratuïta a l'Ajuntament de Palma de tres solars situats en el terme municipal de Palma

La preocupació del Govern per aconseguir el màxim benestar de la població, amb una millora de la seva qualitat de vida, fa necessària una intervenció decisiva de les administracions competents per tal d'assolir els objectius esmentats.

Com a conseqüència de la política d'esponjament promoguda pel Govern de les Illes Balears, la comunitat autònoma té la propietat de tres solars situats en el terme municipal de Palma, la cessió dels quals volen acordar l'Ajuntament de Palma i el Govern de les Illes Balears per poder-los destinar a zones verdes. En aquest sentit, és important la col·laboració entre les administracions, ja que l'augment dels espais verds a la ciutat de Palma serà molt beneficiós per a tots els seus habitants.

L'article 42 de la Llei 11/1990, de 17 d'octubre, de patrimoni de la comunitat autònoma de les Illes Balears estableix que els béns immobles de la comunitat autònoma, l'afectació o explotació dels quals no es considerin previsibles, es poden cedir gratuïtament per a finalitats d'utilitat pública o d'interès social, a favor d'institucions amb personalitat jurídica pública, corporacions públiques o entitats sense ànim de lucre.

D'acord amb la mateixa Llei, i atès que la taxació pericial dels béns excedeix de cent cinquanta milions de pessetes, la cessió s'ha de dur a terme per llei del Parlament de les Illes Balears. De la mateixa manera, l'acord de cessió ha de preveure la finalitat concreta a la qual els cessionaris han de destinar els béns.

Article 1. Autorització de la cessió

1.S'autoritza la cessió gratuïta, a favor de l'Ajuntament de Palma, de la propietat de tres solars situats en el terme municipal de Palma.

2.Els immobles que se cedeixen són els següents:

a) Solar situat a Gènova, del terme municipal de Palma, que procedeix dels predis Can Tàpera i Son Toells, d'una superfície de 1.427'50 m². Finca de registre número 5395 del Registre de la Propietat número 6 de Palma. L'import de valoració és de 54.295.972 pessetes.

b) Solar situat en el terme municipal de Palma, que procedeix del predi Porto Pi, d'una superfície de 1.534'63 m². Finca de registre número 18.375 del Registre de la Propietat número 6 de Palma. L'import de valoració és de 204.232.000 pessetes.

c) Solar situat a la carretera militar de s'Arenal del terme municipal de Palma. Finques de registre número 54.592, 54.593 i 74.105 del Registre de la Propietat número 1 de Palma. L'import de valoració és de 67.673.000 pessetes.

Article 2. Destinació

L'Ajuntament de Palma ha de destinar els immobles descrits a l'article anterior a zones verdes.

Article 3. Condicions

La cessió queda sotmesa a les condicions següents:

1. Els immobles de referència se cedeixen amb la destinació única i exclusiva que es destinin a zones verdes. L'Ajuntament de Palma queda obligat al compliment de la finalitat esmentada en el termini de 5 anys i n'haurà de mantenir la destinació durant els 30 anys següents. Si els béns cedits no s'han destinat a l'ús previst en aquest termini, o hi deixen d'estar posteriorment, es considerarà resolta aquesta cessió i aquells revertiran a la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb totes les seves pertinences i accessions. De la mateixa manera, la comunitat autònoma tindrà dret a percebre del cessionari el valor dels detriments i de les deterioracions que els béns hagin experimentats, havent-ne fet prèviament la taxació pericial.

2. En cap cas, l'Ajuntament de Palma no pot alienar, cedir o arrendar els béns de referència a tercers.

3. Totes les despeses que es derivin de la formalització de la cessió seran a càrrec de l'Ajuntament de Palma.

Disposició final primera. Formalització de la cessió

La Conselleria de Presidència ha de dur a terme les actuacions necessàries per a la formalització de la cessió que autoritza aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 19 de gener de 2001
El conseller de Presidència:
Antoni Garcías i Coll.
El president:
Francesc Antich i Oliver.

3.8. INTERPEL·LACIONS

Ordre de Publicació

RGE núm. 208/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'administració per a una atenció eficaç als ciutadans. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 209/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'accés a la funció pública. (Mesa de 31 de gener del 2001).

Palma, a 31 de gener del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 149 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern de les Illes Balears, sobre la millora de l'administració per a una atenció eficaç als ciutadans.

El Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern de les Illes Balears en relació amb la política d'aquest, encaminada a la millora de l'Administració per a una atenció eficaç als ciutadans.

Palma, a 18 de gener del 2001.

El diputat:

Manuel Jaén i Palacios.

El portaveu:

José Mª González i Ortea.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

B)

D'acord amb el que preveuen els articles 149 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern de les Illes Balears, sobre la política del Govern en relació amb l'accés a la funció pública.

A la vista de les darreres actuacions del Govern en matèria de Funció Pública i de l'alt grau de confrontació existent, el Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern de les Illes Balears pel que fa a la seva política en relació amb l'accés a la Funció Pública.

Palma, a 17 de gener del 2001.

El portaveu:

José Mª González i Ortea.

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

Ordre de Publicació

RGE núm. 173/01, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de l'Ordenança fiscal núm. 13, reguladora de la taxa de recollida, transport i depuració, abocament de fems o residus sòlids urbans de l'Ajuntament de Ciutadella. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 286/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasca inspectora en relació als pinsos animals. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 287/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la conferència del Sr. Gómez Navarro. (Mesa de 31 de gener del 2001).

Palma, a 31 de gener del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula a la Conselleria de Presidència del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quin és el número de registre d'entrada a la Conselleria de Presidència per a la seva publicació en el BOIB i quina és la data que hi figura, de la recepció de l'acord d'aprovació definitiva de la modificació de l'Ordenança fiscal núm. 13, reguladora de la taxa de recollida, transport i depuració, abocament de fems o residus sòlids urbans, enviat per l'Ajuntament de Ciutadella de Menorca?

Palma, a 12 de gener del 2001.
El diputat:
Guillem Camps i Coll.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

B)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes inspeccions s'han dut a terme en relació amb els pinsos animals?

A qui s'han efectuat les esmentades inspeccions?

Qui fabrica i comercialitza els esmentats pinsos? Indica també on són emmagatzamats.

Palma, a 25 de gener del 2001.
La diputada:
Maria Salom i Coll.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

C)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quin ha estat el cost de la conferència impartida pel Sr. Gómez Navarro en el marc de Futurisme, incloent-hi el cost de la conferència, els desplaçaments i, si n'és el cas, l'allotjament?

Palma, a 24 de gener del 2001.
El diputat:
Joan Flaquer i Riutort.

3.11. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT PLE

Ordre de Publicació

RGE núm. 191/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a carril per a bicicletes a la carretera entre el Port de Maó i el polígon industrial. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 504/01, de l'Hble. Sr. Diputat José Mª González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport funcional a una conferència d'un membre d'Euskal Herritarrok. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 505/01, de l'Hble. Sr. Diputat José Mª González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de mesures en relació amb una conferència no autoritzada en relació amb una conferència no autoritzada d'un membre d'Euskal Herritarrok. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 506/01, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualificació d'"Ardi Beltza" com a revista "ben interessant" per part d'una publicació del Govern. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 507/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament del centre de la tercera edat a Lluçmajor. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 508/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a

*recomanació del Sr. Borrás a l'Hble. Sr. Conseller de Treball.
(Mesa de 31 de gener del 2001).*

RGE núm. 509/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fiances dels lloguers de pisos i locals comercials. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 510/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a patrocini i publicitat a la revista "Espai GL". (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 511/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaixells nuclears a la badia de Palma. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 512/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió d'investigació d'Ibatur. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 513/01, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eficiència pressupostària del programa 423 C. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 514/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'ampliació de l'aeroport d'Eivissa. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 515/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Joan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a propostes a la Unió Europea per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació amb la PAC. (Mesa de 31 de gener del 2001).

Palma, a 31 de gener del 2001.

*El President del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, Joan Buades i Beltran, diputat d'Els Verds, adscrit al Grup Parlamentari Mixt, formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pensa habilitar el Govern de les Illes Balears un carril per a bicicletes al costat de la carretera que connecta el Port de Maó amb el polígon industrial, aprofitant el projecte d'obra que s'està executant?

Palma, a 17 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Buades i Beltran.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

B)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quina opinió li mereix al Molt Hble. Sr. President del Govern, el suport reiterat, explícit i actiu donat per funcionaris públics, en mitjans públics dependents del seu govern, de la convocatòria d'una conferència i el seu posterior desenvolupament il·legal, per un membre d'Euskal Herritarrok?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Josep Mª González i Ortea.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

C)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Per quina raó, una vegada alertat el Molt Hble. Sr. President del Govern de la celebració d'una conferència per part d'un membre d'Euskal Herritarrok, no va prendre mesures personalment, amb la decisió que la gravetat del cas requeria?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Josep Mª González i Ortea.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

D)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al president del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Sap el Molt Hble. Sr. President del Govern que la revista *Jove Actualitat* de la Direcció General de Joventut qualifica la revista *Ardi Beltza* com a revista "ben interessant"?

Palma, a 23 de gener del 2001.

La diputada:

Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

E)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quan pensa el Govern de les Illes Balears posar en funcionament el centre de la tercera edat que ha construït a Lluçmajor?

Palma, a 16 de gener del 2001.

El diputat:

Gaspar Oliver i Mut.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

F)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pensa l'Hble. Sr. Conseller de Treball seguir la recomanació del Sr. Borrás, membre de la comissió executiva de CCOO de Balears, i presentar la seva dimissió per la seva actuació en el cas dels fons europeus per a formació?

Palma, a 23 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Flaquer i Riutort.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

G)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al conseller d'Hisenda i Pressuposts del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

És cert que el Govern de les Illes Balears fa comptes presentar un projecte de llei relatiu a les fiances dels lloguers de pisos i locals comercials?

Palma, a 17 de gener del 2001.

La diputada:

Maria Salom i Coll.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

H)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula a la consellera de Benestar Social del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quin cost té el patrocini i la publicitat inserida en el núm. 2 de la revista de Ben Amics *Espai GL*, de gener del 2001?

Palma, a 26 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Huguet i Rotger.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

I)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Considera el Sr. Antich que s'ha de denunciar l'acord entre Espanya i els Estats Units per evitar que fondegin vaixells nuclears a la badia de Palma?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Huguet i Rotger.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

J)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pensa el Govern que ha estat un error crear la comissió d'investigació que estudia les contractacions d'Ibatur?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Huguet i Rotger.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

K)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

El Programa 423 C de la Secció 13 (suport a altres entrevistes escolars) té pressupostat per a l'exercici del 2001 devers 22 milions de pessetes. D'aquests, 20 milions es destinen a capítol 1; la resta, a capítol 4. Creu l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura que l'esmentat programa pressupostari és un exemple d'eficiència?

Palma, a 9 de gener del 2001.

El diputat:

Manuel Jaén i Palacios.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

L)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quina ha estat la resposta donada per la consellera de Medi Ambient a la carta que li va dirigir el director general d'Aena, referent a les alternatives presentades per solucionar els problemes d'ampliació -per al torrent de sa Font- de l'aeroport d'Eivissa?

Palma, a 25 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Marí i Tur.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

M)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quines propostes ha presentat la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern de les Illes Balears a la Comissió de la Unió Europea per tal de simplificar la gestió i la càrrega burocràtica de la PAC?

Palma, a 9 de gener del 2001.

El diputat:

Josep Juan i Cardona.

3.12. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT COMISSIÓ

Ordre de Publicació

RGE núm. 175/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de l'Institut de Sant Llorenç al municipi de Sant Joan, a contestar davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 176/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a material didàctic per a l'ensenyament de les varietats dialectals, a contestar davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 177/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a casa de pagès ubicada a la necròpolis de Puig des Molins, a contestar davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 178/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de futur respecte del Conservatori d'Eivissa i Formentera, a contestar davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 288/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a grau d'acceptació i participació del sector hotelier en el projecte de

creació de l'Institut Balear de Qualitat Turística, a contestar davant la Comissió de Turisme. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 289/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a partides pressupostàries i import que destinarà la Conselleria de Turisme a la política de "marques", a contestar davant la Comissió de Turisme. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 290/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats concrets de la política de "marques" de la Conselleria de Turisme, a contestar davant la Comissió de Turisme. (Mesa de 31 de gener del 2001).

RGE núm. 291/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius de la política de "marques" anunciada per la Conselleria de Turisme, a contestar davant la Comissió de Turisme. (Mesa de 31 de gener del 2001).

Palma, a 31 de gener del 2001.

El President del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports.

Com pensa finançar el Govern de les Illes Balears l'institut de Sant Llorenç al municipi de Sant Joan?

Palma, a 9 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Marí i Tur.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

B)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports.

De quin material didàctic disposen els nostres mestres i professors per ensenyar les nostres varietats dialectals?

Palma, a 9 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Marí i Tur.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

C)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports.

Què pensa fer el Govern de les Illes Balears amb la casa de pagès ubicada a l'interior de la necròpolis de Puig des Molins?

Palma, a 9 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Marí i Tur.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

D)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports.

Quines previsions de futur té el Govern respecte del Conservatori d'Eivissa i Formentera?

Palma, a 9 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Marí i Tur.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

E)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al conseller de Turisme del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Turisme.

Quin ha estat el grau d'acceptació i de participació del sector hotel·ler en el projecte de creació de l'Institut de Qualitat Turística?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Flaquer i Riutort.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

F)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al conseller de Turisme del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Turisme.

Quines partides pressupostàries i per quin import es destinaran a la política de "marques" de la Conselleria de Turisme?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Flaquer i Riutort.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

G)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al conseller de Turisme del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Turisme.

Quins ha estat, fins al moment, els resultats concrets de la política de "marques" de la Conselleria de Turisme?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Flaquer i Riutort.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

H)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al conseller de Turisme del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió de Turisme.

Quins són els objectius de la política de "marques" anunciada per la Conselleria de Turisme?

Palma, a 24 de gener del 2001.

El diputat:

Joan Flaquer i Riutort.

3.13. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT PLE

Ordre de Publicació

RGE núm. 229/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre associat de la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED). (Mesa de 31 de gener del 2001).

Palma, a 31 de gener del 2001.

El President del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 163 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular presenta la proposició no de llei següent perquè sigui tramitada davant Ple.

Exposició de motius

El model d'Universitat a Distància compta amb antecedents importants a tot el món anglosaxó. Ens oblidam dels precedents de l'ensenyament per correspondència de principis de segle (Austràlia el 1911 i la URSS el 1920, per exemple) l'*Open University* (1969) és una institució pionera d'allò que avui s'entén com educació superior a distància. La seva experiència de més de trenta anys de funcionament, juntament amb iniciatives rellevants a diferents països, varen ser la base per a la creació de la UNED (1972), que va iniciar les seves activitats l'any següent.

No podem dir que Espanya, al contrari que en moltes altres matèries, va quedar endarrerida en aquesta qüestió. Les autoritats acadèmiques, fent-se ressò dels informes de la UNESCO i d'altres organismes internacionals, captaren la necessitat de crear un model espanyol d'educació superior a distància, un dels primers del món, que a més, s'ha exportat a molts de països d'Amèrica del Sud i d'Amèrica Central (Costa Rica, Veneçuela, Colòmbia). Posteriorment se'n creen moltes més: la *Teleuniversité de Québec* (1972, que va començar els cursos l'any 1974), la *Fern Universität*, de la República Federal Alemanya (1974), l'*Everyman's University* d'Israel (1974), l'*Athabasca University* de Canadà (1975), que imparteix estudis exclusivament a distància, la *Universitat de l'Aire* al Japó (1981) i l'*Open University* d'Holanda (1984), per exemple.

Per una altra part, hem de fer menció al fet molt freqüent de l'ensenyament a distància impartit per les universitats tradicionals als alumnes que per diverses raons no poden cursar els ensenyaments de forma presencial. França, Austràlia i molts altres països d'Amèrica Llatina ofereixen programes a distància en matèries de lletres, especialment, ciències econòmiques i ciències jurídiques.

La *Ley General de Educación de 1970*, a l'article 47.1, disposava:

“A fin de ofrecer oportunidades de proseguir estudios a quienes no pueden asistir regularmente a los centros ordinarios o seguir calendarios y horarios regulares, el Ministerio de Educación y Ciencia, oídos los organismos competentes, reglamentará las modalidades de enseñanza por correspondencia, radio y TVE”.

Per dur a terme les exigències d'aquest precepte, es va constituir una Comissió que va estudiar de forma especial l'*Open University* Britànica. El Decret 2310/1972, de 18 d'agost (BOE de 9 de setembre), va crear la Universitat Nacional a Distància. Al seu preàmbul es llegeix:

“La necesidad de desarrollar uno de los principios básicos de la reforma educativa, el de la igualdad de oportunidades, obliga a instrumentar medios que faciliten el acceso a la educación superior a todos aquellos que, por razones de residencia, obligaciones laborales o cualesquiera otras, no puedan frecuentar la aulas universitarias.

De entre estos medios ha parecido el más idóneo el de la enseñanza a distancia, única capaz de asegurar la flexibilidad requerida, sin mengua del nivel cualitativo de la enseñanza misma.”

La Llei Orgànica 11/1983, de 25 d'agost (BOE d'1 de setembre), de Reforma Universitària consagra la UNED com l'única universitat d'incidència acadèmica en tot el territori de l'Estat.

El R.D. 1287/1985, de 26 de juny i el R.D. 594/1986, de 21 de febrer, aproven els Estatuts de la UNED i especifiquen quina és la seva naturalesa, finalitats i autonomia. Entre les seves funcions destaquen: facilitar l'accés a la universitat, desenvolupar programes d'educació permanent, assajar nous models educatius, desenvolupar la investigació científica i facilitar la creació d'una comunitat universitària ample i plural, per exemple.

Aquesta modalitat educativa d'ensenyament superior, l'àmbit d'actuació de la qual excedeix les fronteres de l'Estat, es fonamenta en una xarxa de centres a totes les comunitats autònomes i a l'estranger, que proporcionen als alumnes serveis administratius i suport docent a través de les tutories, que avui ja han incorporat a l'ensenyament els avanços de les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

Els centres associats de la UNED són fonamentals dins el sistema. Són unitats de la seva estructura acadèmica que donen suport als seus ensenyaments i presten diversos serveis. S'hi orienten els alumnes, se'ls hi proporcionen la bibliografia bàsica (biblioteca i mediateca), s'hi realitzen activitats culturals, videoconferències, pràctiques de laboratori, convivències, s'hi fomenta el contacte entre estudiants i s'hi duen a terme les proves presencials. Per tal de donar-los suport hi col·laboren diverses entitats: ajuntaments, diputacions, caixes d'estalvi i governs autònoms. La participació dels governs és especialment significativa a Andalusia, Aragó, Astúries, Canàries, Cantàbria, Castella-La Manxa, Galícia, Múrcia, Navarra i La Rioja.

Després de moltes vicissituds, la UNED a les Illes Balears comença la seva marxa l'any 1977, en virtut de l'O.M. d'1 de desembre (BOE de 31 de gener de 1978) on es crea el Patronat del Centre Associat. De llavors ençà, el finançament va a càrrec sobretot dels consells insulars, on recau la presidència i vicepresidència del Patronat. Anteriorment a aquesta data se celebraven els exàmens presencials a les dependències de l'Estudi General Lul·lià, fet que va evitar els desplaçaments anuals a la Península i més tard a totes i cada una de les illes, de forma regular una vegada creats els centres comarcals o les Extensions de Menorca (1978) i d'Eivissa (1984).

Després de 23 anys de presència de la UNED a Balears, pot afirmar-se que el compromís assumit pels consells insulars i, al

seu dia, pel Consell General Interinsular ha donat els seus fruits i ha complit una funció social important, com afirma el seu rector: *“la UNED es hoy (...) un modelo fundamental e insustituible en el panorama universitario español (...) con un prestigio científico que se puede medir sin desdoro alguno con el de las más añejas y acreditadas universidades de España.*

La función social de la UNED constituye su auténtica razón de ser y se basa en facilitar los estudios superiores a aquellas personas que no pueden acudir a los centros de enseñanza presencial.”

Són molts els llicenciats que han cursat els seus estudis a través de la UNED. El perfil de l'alumne és molt diferent al de la universitat presencial: una taxa superior al 90% supera els 25 anys i compagina les seves obligacions familiars i laborals amb l'estudi. L'alumne de la UNED veu aquesta universitat com l'única alternativa possible per realitzar estudis superiors, que mai no podria cursar a una universitat presencial, perquè no pot freqüentar les aules. Actualment, l'existència de devers 3.250 alumnes matriculats a Balears dóna mostra de la vitalitat d'aquesta modalitat d'ensenyament universitari, la consolidació de la qual queda fora de dubte i el futur de la qual ningú no posa en dubte.

L'any 2001, el pressupost del Centre Associat de les Illes Balears arriba a la xifra, arrodonida, de cent milions de pessetes sense comptabilitzar la cessió de locals que generosament han cedit els ajuntaments de Palma de Mallorca (edifici Guillem Mesquida), Maó (Claustre del Carme) i el Consell Insular d'Eivissa i Formentera (edifici polivalent de Cas Serres Dalt). D'aquesta quantitat quasi el 75% són aportacions dels consells insulars. En tot cas, per al proper exercici 2001-02 no existeixen garanties de continuïtat i el Patronat pot extingir-se, com així ja s'ha manifestat des del Consell Insular de Mallorca.

Les noves necessitats de la UNED a les Illes Balears, derivades del creixement experimentat pel Centre Associat els darrers anys, aconsellen que aquest s'incorpori a la Xarxa Bàsica de Centres Associats i es procedeixi a la creació d'un consorci universitari amb participació del Govern de les Illes Balears, la UNED i totes les institucions, entitats i organismes que decideixin participar o puguin incorporar-s'hi en el futur. La seva posada en marxa milloraria els ensenyaments impartits i ampliaria l'oferta acadèmica. Així mateix, s'incrementaria la subvenció econòmica ordinària que destina la seu central de la UNED, que revertiria al Centre Associat el 50% de l'import de les matrícules, quantitat equivalent en el present moment a 55.000.000 de pessetes, en lloc dels 21.000.000 que actualment es reben.

Amb la creació d'aquesta nova figura jurídica (consorci) assoliríem majors nivells de qualitat en els serveis a disposició de l'alumnat del centre, nivells que ja gaudeixen alumnes d'altres comunitats autònomes com Catalunya, Madrid, València, Andalusia o d'altres, actualment Balears és una de les poques comunitats que no es beneficia de la creació d'aquest nou model.

Per tot això, el Grup Parlamentari Popular formula la proposició no de llei següent:

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a la creació d'un consorci que tindrà per finalitat donar suport i dirigir el Centre Associat de la UNED a les Illes Balears, així com la seva incorporació a l'anomenada Xarxa Bàsica de Centres Associats de la UNED, de conformitat amb el R.D. 1317/1995, de 21 de juliol, sobre règim de convenis de la UNED amb els seus centres associats.

Palma, a 9 de gener del 2001.

El diputat:

Manuel Jaén i Palacios.

El portaveu:

José Mª González i Ortea.

3.15. RESPOSTES DEL GOVERN A PREGUNTES

Ordre de Publicació

A)

A la Pregunta RGE núm. 4905/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a estadística d'incendis forestals a Menorca. (BOPIB núm. 72 d'1 de desembre del 2000).

Any 1998. Núm. IIFF, 6; SA (ha) 0,8; SD (ha) 0,9; ST (ha) 1,7.

Any 1999. Núm. IIFF, 12; SA (ha) 6,5; SD (ha) 8,1; ST (ha) 14,6.

Any 2000. Núm. IIFF, 13; SA (ha) 2,2; SD (ha) 2,8; ST (ha) 5,0.

La consellera de Medi Ambient:

Margalida Rosselló i Pons.

Ordre de Publicació

B)

A la Pregunta RGE núm. 4906/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a cost de l'helicòpter contractat a Menorca. (BOPIB núm. 72 d'1 de desembre del 2000).

El cost de la contractació de l'helicòpter de Menorca ha estat de 22.415.491 PTA. Les hores d'actuació contractades foren 175, i el període de contractació de l'1 de juny al 15 de setembre.

La consellera de Medi Ambient:

Margalida Rosselló i Pons.

Ordre de Publicació

C)

A la Pregunta RGE núm. 4907/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a informe tècnic que avaluï la contractació d'un helicòpter. (BOPIB núm. 72 d'1 de desembre del 2000).

Si bé no existeix l'informe tècnic a què es refereix aquesta pregunta, la contractació d'aquest mitjà es preveu al "Pla 2000 de vigilància i extinció d'incendis forestals a la comunitat autònoma de les Illes Balears", elaborat pel personal tècnic de la Direcció General de Biodiversitat.

La consellera de Medi Ambient:
Margalida Rosselló i Pons.

Ordre de Publicació

D)

A la Pregunta RGE núm. 4908/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a projectes de prevenció d'incendis forestals. (BOPIB núm. 72 d'1 de desembre del 2000).

Durant l'any 2000 s'han construït 6 dipòsits d'aigua (3 a Mallorca, 2 a Menorca i 1 a Eivissa-Formentera), mitjançant dos projectes d'instal·lació de dipòsits d'aigua a zona 5B, i a zona no 5B, a càrrec de l'Ibanat (grau d'execució 100%). Aquests expedients s'aprovaren durant l'any 1999.

Quant a faixes de defensa contra incendis s'han aprovat dos projectes ("Faixes de defensa a l'illa de Menorca" -expedient 632/2000 de 15.01.00 i "Faixes de defensa a l'illa de Menorca" -expedient 632/2000 de 15.12.00 i "Faixes de defensa a la comarca de Calvià" -expedient 633/2000 de 23.11.00), ambdós adjudicats directament a l'Ibanat i amb un grau d'execució del 90%.

A més d'això, durant aquest any 2000 s'han executat directament a través de l'Ibanat 40 ha de treballs de prevenció d'incendis forestals, mitjançant dos projectes de silvicultura preventiva a finques públiques, i a finques privades.

La consellera de Medi Ambient:
Margalida Rosselló i Pons.

Ordre de Publicació

E)

A la Pregunta RGE núm. 4910/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a persones contractades amb càrrec als projectes d'inversió immaterial de la Conselleria de Medi Ambient. (BOPIB núm. 72 d'1 de desembre del 2000).

Personal contractat amb càrrec al projecte d'inversió: Planificació de la gestió global de residus i qualitat de l'aire de Balears.

-Nom, Francisca Bauzà de Mirabó; titulació, tècnic de grau mitjà; forma i data de provisió, INEM 1.04.2000; funcions, assessorar a les empreses i establir amb els sectors implicats acords, convenis i programes de conscienciació en gestió de residus; remuneració 3.992.000.-

-Nom, Sofia Forcades Pons; titulació, tècnic superior llicenciat en dret; forma i data de provisió INEM 1.08.1998; funcions, elaboració de normativa específica de residus i atmosfera i tramitació d'expedients sancionadors i denúncies; remuneració 4.433.000.-

-Nom, Helena Tenorio Meseguer; titulació tècnic de grau mig diplomat en informàtica; forma i data de provisió INEM 16.04.1997; funcions, manteniment, control i supervisió de les bases de dades de contaminació atmosfèrica i residus; remuneració 3.992.000.-

-Nom, Antonio Perelló Oliver; titulació tècnic superior llicenciat en econòmiques; forma i data de provisió, INEM 1.05.1998; funcions, valoració econòmica dels expedients de subvencions de residus, la seva pertinent comptabilització, realització d'estudis econòmics del cost d'eliminació i recollida dels residus generats a les Balears, elaboració de plecs de condicions; remuneració 4.433.000.-

-Nom, Maria Magdalena Sitjar Muñoz; titulació auxiliar administratiu; forma i data de provisió, INEM 17.03.1997; funcions, suport i ajuda als tècnics per a l'elaboració de Plans directors sectorial de residus; remuneració 2.772.000.-

-Nom, Catalina Cañellas Sitges; titulació, auxiliar administratiu; forma i data de provisió, INEM 18.11.1996; funcions, tasques de registre de petits productors de residus perillosos, informatització de valors en bases de dades i col·laboració amb interior; remuneració, 2.772.000.-

Personal contractat amb càrrec al projecte d'inversió: Planificació energètica regional i foment de l'estalvi i eficiència energètica i de l'ús de les energies renovables.

-Nom, Pedro Tarancón Torres; titulació tècnic superior enginyer industrial; forma i data de provisió, INEM 16.04.1997; funcions, tasques de valoració, revisió i inspecció dels projectes presentats i acollits als plans de subvencions d'energies renovables; remuneració 4.433.000.-

-Nom, Luís Fernando García de Santos; titulació, tècnic superior llicenciat en dret; forma i data de provisió, INEM 1.04.2000; funcions revisió de texts legals, redacció i supervisió de convenis i desenvolupament normatiu relatiu a les subvencions d'energies renovables; remuneració 4.433.000.-

-Nom, Pedro Muntaner Morell; titulació, tècnic de grau mig informàtic; forma i data de provisió INEM 16.11.2000; funcions, tasques de control i supervisió informàtics dels projectes presentats i acollits als plans de subvencions d'energies renovables; remuneració 3.992.000.-

-Nom, Guillermo Campaner Navarro; titulació, auxiliar administratiu; forma i data de provisió INEM 16.02.1999; funcions, control dels expedients de subvencions d'energies renovables i col·laboració amb els tècnics en temes d'elaboració de concessions de subvencions i temes relatiu a l'estalvi energètic; remuneració 2.772.000.-

La consellera de Medi Ambient:
Margalida Rosselló i Pons.

Ordre de Publicació

F)

A la Pregunta RGE núm. 4912/00, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Aina Castillo i Ferrer, relativa a persones contractades amb càrrec als projectes d'inversió immaterial de la Conselleria de Medi Ambient. (BOPIB núm. 72 d'1 de desembre del 2000).

Persones contractades amb càrrec a projectes d'inversió immaterial durant l'any 2000.

-Margalida Femenia i Riutort; titulació, biòloga; forma de provisió, contracte laboral per obra o servei; funcions, realització d'informes d'estudis d'impacte ambiental; remuneració 4.500.000 pessetes; projecte d'inversió, millora de la qualitat ambiental.

-Joan Carles Salom i Tomàs; titulació, biòleg; forma de provisió contracte laboral per obra o servei; funcions, realització d'informes d'estudis d'impacte ambiental; remuneració 4.500.000 pessetes; projecte d'inversió, millora de la qualitat ambiental.

-Sergio Pericàs Llompart; titulació, graduat escolar; forma de provisió, contracte laboral per obra o servei; funcions, realització tasques corresponents a un auxiliar administratiu; remuneració 3.000.000 pessetes; projecte d'inversió, millora de la qualitat ambiental.

La consellera de Medi Ambient:
Margalida Rosselló i Pons.

3.16. SOL-LICITUDS DE COMPAREIXENÇA**Ordre de Publicació**

A)

RGE núm. 174/01, de quatre diputats membres de la Comissió de Turisme, adscrits al Grup Parlamentari Popular, relatiu a sol·licitud de compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Turisme.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en reunió de dia 31 de gener del 2001, conformement amb l'establert per l'article 175 del Reglament de la Cambra, admeté a tràmit l'escrit de referència, que sol·licita la compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Turisme, davant la Comissió de Turisme, per tal d'informar sobre el viatge del conseller de Turisme a Hondures i a Cuba.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 31 de gener del 2001.
El President del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

B)

RGE núm. 193/01, del Govern de les Illes Balears, relatiu a sol·licitud de compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en reunió de dia 31 de gener del 2001, conformement amb l'establert per l'article 175 del Reglament de la Cambra, admeté a tràmit l'escrit de referència, que sol·licita la compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, davant la Comissió d'Economia, per tal d'informar sobre el pla coordinat d'actuació i lluita contra l'encefalopatia espongiforme bovina i mesures col·laterals.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 31 de gener del 2001.
El President del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

4. INFORMACIONS**Ordre de Publicació**

A)

Relativa a resolució d'adjudicació de la plaça de tècnic de sistemes i de la plaça d'administrador de l'entorn ofimàtic del Servei d'Informàtica del Parlament de les Illes Balears.

Atès que la Mesa de la Cambra, en sessió celebrada dia 15 d'octubre del 2000, aprovà la convocatòria de proves selectives en torn lliure, per cobrir en règim de contractació laboral per temps indefinit, les places vacants a la plantilla del Parlament de les Illes Balears, de tècnic de sistemes i d'administrador de l'entorn ofimàtic del Servei d'Informàtica, amb categoria professional de diplomad universitari (assimilat a cap de negociat com a funcionari de carrera del grup B) i d'oficial administratiu (assimilat a funcionari de carrera del grup C del cos d'administratius), respectivament.

Atès que les bases d'aquesta convocatòria es publicaren en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears* núm. 66, de 27 d'octubre del 2000.

Atès que ambdues places estan dotades pressupostàriament.

Atès l'escrit de la comissió de selecció, de data 2 de gener del 2001, pel qual es comunica a la Mesa la relació provisional dels aspirants que han superat les proves selectives i que són:

- Joan Mateu Prats i Coll. Tècnic de sistemes, DNI 78210308.
- Eva A. Janakieff de Pablos. Administrador de l'entorn ofimàtic. DNI 43087512.

Atès que la Mesa, a la reunió de dia 17 de gener del 2001, aprovà la llista definitiva dels aspirants que han superat les proves selectives, d'acord amb la proposta de la comissió de

selecció, i que per la Resolució de la Presidència de dia 17 de gener del 2001, comunicada pels escrits RGE núm. 142/02 i 143/01 de 18 de gener del 2001, s'informava respectivament als aspirants assenyalats d'aquesta circumstància.

Atès que aquests han presentat la documentació requerida a la base vuitena de la convocatòria i que aquesta és correcta.

Atès l'aprovat per la Presidència i la Mesa de la Cambra, en sessió celebrada dia 31 de gener del 2001, en ús de les facultats previstes als articles 7 i 15 de l'Estatut de Personal del Parlament de les Illes Balears,

RESOLC:

1. Adjudicar la plaça de tècnic de sistemes del Servei d'Informàtica del Parlament de les Illes Balears, amb caràcter de personal laboral fix, al Sr. Joan Mateu Prats i Coll, amb DNI núm. 78.210.308, amb efectes econòmics i administratius des de la data de la signatura del contracte, que s'efectuarà al mateix temps que la presa de possessió d'aquesta. I que la seva categoria professional serà la de tècnic de grau mitjà (a efectes administratius assimilat a funcionari de carrera del grup B) amb una retribució anual de 6.003.004 pessetes, tot d'acord amb l'establert als pressuposts generals del Parlament de les Illes Balears per a l'any 2001.

2. Adjudicar la plaça d'administrador de l'entorn ofimàtic del Servei d'Informàtica del Parlament de les Illes Balears, amb caràcter de personal laboral fix, a la Sra. Eva A. Janakieff de Pablos, amb DNI núm. 43.087.512, amb efectes econòmics i administratius des de la data de la signatura del contracte, que s'efectuarà al mateix temps que la presa de possessió d'aquesta. I que la seva categoria professional serà la d'oficial administrativa (a efectes administratius assimilada a funcionària de carrera del Grup C); amb una retribució anual de 4.778.980 pessetes, tot d'acord amb l'establert als pressuposts generals del Parlament de les Illes Balears per al 2001.

3. Ordenar la publicació de la present resolució al *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*.

4. Que contra la present resolució, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant de la Mesa de la Cambra, en el termini d'un mes comptador a partir de l'endemà de la data de la present resolució, d'acord amb el que disposen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de dia 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o recurs contenciós administratiu, davant del jutjat contenciós administratiu de Palma de Mallorca, d'acord amb el que disposen els articles 8.2 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en el termini de dos mesos comptadors a partir de l'endemà de la publicació d'aquesta resolució.

A la seu del Parlament, a 31 de gener del 2001.
El President del Parlament de les Illes Balears:
Maximilià Morales i Gómez.

Ordre de Publicació

B)

Relativa a organigrama funcional del Parlament de les Illes Balears.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en reunió de dia 31 de gener de l'any 2001, acordà d'aprovar l'organigrama funcional que s'insereix a les pàgines següents.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 31 de gener del 2001.
El President del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

L'organigrama funcional del Parlament de les Illes Balears a què es refereix aquesta informació, figura a la versió impresa d'aquest butlletí.

5. CORRECCIÓ ERRATES

Ordre de Publicació

A) *Correcció errates BOPIB núm. 75.*

- A causa d'un problema tècnic en la composició del butlletí núm. 75, de dia 22 de desembre del 2000, totes les "C" es convertiren en "A".

Per tant, a les pàgines 1723, 1743 i 1744, corresponents a la publicació del Projecte de llei RGE núm. 5600/00, de cessió gratuïta a l'Ajuntament d'Alcúdia d'uns trams de les carreteres C-712, C-713 i PM-225, al seu pas pel nucli urbà, totes les referències a les carreteres C-712 i C-713 apareixen com "A-712, A-713".

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma